De Nieuwsbode,

VERSCHIJNT OP DINSDAG VAN IEDERE WEEK,
A. POTT, Uitgever.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING,

$ 2,00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling.

Twee nommers voor den afloop van het abonnement krijgt de Inteekenaar eene waarschuwing. Die daaraan niet in tijds eenig gevolg geeft, wordt van de lijst geschrapt.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 1 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing - 1.00
Voor 5 regels of minder, dito, dito - - - - - - - 0,50
Voor elke volgende plaatsing - - - - - - - - - - 0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan A. Pott, Sheboygan, Wisconsin.

NIEUWSBODE.

Orgaan der Nederlanders in Noord - Amerika.

9de JAARG. NO. 35. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 28 SEPTEMBER 1858. GEHEEL NO. 451.

De Nieuwsbode,

IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK BY
A. POTT, Proprietor.

Rates of Advertising.

	1w	2w	3w	4w	8w	3m	6m	9m	1y
1 sq	1 00	1 38	1 75	2	3	4	7	10	12
2 sqs	1 50	2 00	2 50	3	5	6	10	13	15
3 sqs	2 00	3 00	3 75	4½	6	8	12	15	18
4 sqs	2 50	3 50	4 50	5½	8	10	14	17	20
[illegible] col	3 00	4 00	5 00	6	9	12	17	21	25
[illegible] col	4 00	5 50	7 00	8½	12	15	20	25	30
[illegible] col	5 00	7 00	9 00	11	16	20	28	34	40
[illegible] col	6 50	8 50	10½	12	20	25	35	42	55
[illegible] col	8 00	11	13½	15	24	30	40	50	60
1 col	10	14	17	19	30	38	52	65	70

A square is 1 inch or less of space, column width. Business Cards will be inserted 1 year at $1 # line. Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

'sGravenhage, den 16den Augustus. Dezer dagen zijn statuten verspreid eener maatschap pij, die zich noemt de *Nederlandsche Land bouw-Emigratie-Maatschappij*. Het doel dezer maatschappij is, gronden in de kolonie Natal, in Zuid-Afrika te verkrijgen, die te bevolken en de cultuur van tropische en Europesche producten van landbouw op te doen uitoefenen en die cultuur door het oprigten der noodige fabrieken te ondersteunen. Zij zal trachten daardoor tevens dienstbaar te maken om aan de volksverhuizing eene gewenschte rigting te geven, den emigranten eene behoorlijke toekomst te verzekeren en de handelsgemeenschap tusschen Nederland en de haven van Natal te bevorderen. De oprigters dezer maatschappij zijn de heeren *J. Colenbrander*, te Doesburgh, en *T. C. Colenbrander* te Natal. Zij brengen in de vennootschap aan eene uitgestrektheid gronds in de kolonie Natal, groot 1300 landers, gelegen tusschen de rivieren de Umvotie en Nonotie, op ongeveer 4 Engelsche mijlen van de kust, welke gronden den 29sten Julij 1857 van wege de regering van Natal aan [illegible] heer *T. C. Colenbrander* zijn toegewezen.

Hetgeen nog geen vaderlandsch geleerde heeft ondernomen, onderneemt thans een geleerd Franschman, de advokaat *A. le Fevre Pontalis*, namelijk het schrijven eener uitvoerige geschiedenis van de gebroeders *de Witt*. Voor twee jaren is hij met zijne echtgenoot te 's Hage, Utrecht en Dordrecht geweest, om archieven en bibliotheken tot zijn oogmerk te onderzoeken; thans is hij, na te Utrecht zijne nasporingen vervolgd te hebben, werkzaam in het archief te 's Hage, van waar hij Tilburg zal bezoeken, om met dr. *Schotel*, die sedert jaren aan het leven der gebroeders *de Wit* gearbeid heeft, te spreken, en aldaar de laatste hand aan zijn arbeid te leggen.

Men zegt dat *Guizot* groot belang in den arbeid van *Pontalis* stelt, en wij verwachten van den man, die door andere geschriften reeds gunstig naam heeft gemaakt, veel goeds.

'sGravenhage, 20 Augustus. Uit Roozendaal verneemt men, dat door de grens-douanen in den loop van dit jaar niet minder dan 10 pianino's uit de fabrijk van *Ziegler*, te Parijs, geconfiskeerd zijn, alsmede een rijtuig van *John Frere* te Brussel; en circa 100 stereoskopen met een 2000-tal platen, welke goederen grootendeels mij verlicht geworden.

Als een blijk van belangstelling in de handelingen der Ned. vertegenwoordiging, in den laatsten tijd ook buitenlands opgewekt, kan o. a. strekken een geschrift, dat de heer *Emile de Laveleye*, te Gent, heeft uitgegeven, waarin een overzigt geleverd wordt van de beraadslagingen over de wet betrekkelijk het lager onderwijs onder den titel van "Debats sur l'enseignement primaire dans les chambres hollandaises."

De schrijver zegt, dat, zonder ondankbaar te willen zijn voor hetgeen de hedendaagsche maatschappij ten opzigte der wetgeving aan Frankrijk te danken heeft, het in gewone tijden vooral bij de Noordsche volken, en met name ook in Nederland is, dat men de voorbeelden van regelmatige ontwikkeling en rustigen vooruitgang moet zoeken. "Onze oorsprong, de overleveringen van ons verleden, het overwegende van het verstand boven de verbeelding [zegt de Belgische schrijver] doen ons de volken van Duitsche bok on a nabij komen. In Engeland en in Nederland zijn de meeste beginselen, die in onze staatsregeling zijn geschreven, sedert lang in de zeden of in de wetgeving overgegaan. In lien wij dus, om deze beginselen te staven, anderer ondervinding behoeven te raadplegen, dan moeten wij ons tot die volken wenden en inzonderheid tot Nederland, welks instellingen zooveel overeenkomst met de onze hebben; tot Nederland, dat zich verheugen mag, de andere landen op de baan der hedendaagsche vrijheid te zijn voorgegaan en aan hetwelk, uit dien hoofde de beschaafde volken zooveel verschuldigd zijn."

Amsterdam, 18 Augustus. De hoofd-officieren der schutterij dezer stad hebben gezamenlijk bij den Koning hun ontslag aangevraagd, ten gevolge van de vernietiging, door gedep. staten, van een vonnis, door den schutterraad alhier in zake den sergeant *Hoffman* gewezen. Men is zeer nieuwsgierig naar de beschikking door Z. M. op deze aanvrage om ontslag te nemen, en die nieuwsgierigheid is nog grooter, met het oog op de revue der schutterij, die bij gelegenheid der aanstaande feesten door Z. M. zal worden gehouden.

Uit het 14de verslag van den toestand en de verrigtingen der Nederlandsche vereeniging tot afschaffing van sterken drank, blijkt, dat de maatschappij in de maand Junij 1858 telde 80 afdeelingen, 325 correspondentschappen en 11700 leden, als in Noordbraband 509 leden; Gelderland 941 leden; Zuid-Holland 3000 leden; Noord-Holland 3852 leden (waaronder te Amsterdam 2204 leden); Zeeland 60 leden; Utrecht 765 leden; Friesland 1170 leden; Overijsel 329 leden; Groningen 819 leden; Drenthe 64 leden; Limburg 71 leden. Bovendien is in Oost-indie eene afdeeling gevestigd, en heeft de maatschappij te Paramaribo en in Zuid-Afrika correspondenten.

Men leest in het *Bataviasch Handelsblad*:

"Voor eenige dagen werd op de reede van Batavia een huwelijk voltrokken, dat aandacht verdient. [illegible] scheepsgezagvoerder *A.* [illegible] in het huwelijk te treden, met de weduwe *C.*, wier man in California voor eenige jaren verdwenen was. De ambtenaar van den burgerlijken stand maakte echter zwarigheid om tot het voltrekken daarvan over te gaan, omdat geene acte van overlijden van den man der weduwe kon worden overgelegd, en dat ook niet kon worden opgemaakt, omdat men in California dit niet gebruikt [illegible] het lijk gezien had, [illegible] in de golven was verdwenen, hoewel [illegible] dood twijfelde. Het middel [illegible] kwam den trouwlustigen [illegible] voor, en he kwam men op den inval om zich aan boord te begeven van het [illegible] Amerikaansche oorlogsschip *San Jacinto* en zich daar voor de Amerikaansche wetten in den echt te laten verbinden. [illegible] het Amerikaansche [illegible]

[illegible] heeren en dames dezer plaats; troepen waren aan boord onder de wapens, de officieren in groote tenue en muzijk deed zich hooren. Nadat de aanstaande echtgenooten en gasten plaats genomen hadden, is men op Amerikaansche wijze tot de huwelijksvoltrekking overgegaan, en man en vrouw zijn tevreden huiswaarts gekeerd."

Het blad laat daarop volgen:

"Zou het hier opgaan, dat de vlag van het schip het territoir aanwijst, dat de acte van de, aan boord van de *San Jacinto* gesloten verbindtenis, hier mag worden ingeschreven, als van een huwelijk buiten 's lands tusschen ingezetenen van Neêrl. Indie (de betrokkenen zijn *vaste ingezetenen*) volgens de wetten van dat vreemde land, aangegaan?"

Amsterdam. 20 Augustus. Woensdag werd de jaarlijksche vergadering van deelhebbers in de koninglijke fabrijk van stoom- en andere werktuigen alhier, firma *Paul van Vlissingen en Dudok v. Heel*, gehouden onder voorzitting van den oudsten commissaris, den heer mr. *J. v. Hall*. Blijkens de door commissarissen goedgekeurde balans, is de staat van dit uitgebreide etablissement bij voortduring zeer voldoende, en werd het dividend voor de commanditaire deelhebbers over 1857 weder op 8 pC. van het maatschappelijk kapitaal bepaald. Uit het verslag door de besturende deelgenooten uitgebragt, bleek, dat in het afgeloopen jaar voor *f* 1,712.000 aan diverse werken is afgeleverd. Daaronder behoorde het stoomschip *Rio de Janeiro*, het eerste van vier groote schepen voor de stoomvaart tusschen Antwerpen en Zuid-Amerika, de werktuigen voor eene Nederlandsche beetwortelsuikerraffinaderij, en een groot aantal werken voor de Egyptische regering.

Rotterdam, 18 Augustus. Heden morgen te 3½ uur ondekte men eene sterke hitte in het ijzeren sleepschip *Francfurt* no. 22, schipper *N. Joosten*, liggende in de Wijnhaven al hier en beladen met eene aanzienlijke partij kunstwol, kramerijen, lucifers en verdere stukgoederen. Bij onderzoek bleek de kunstwol door broeijing in brand te zijn geraakt en er waren spoedig een aantal spuiten in werking, terwijl men op verschillende plaatsen gaten in het dek hakte en de gevaarlijkste artikelen in andere schepen overlaadde. Men stuitte spoedig den voortgang van den brand, doch de schade zal aanzienlijk zijn. Vooral door het water zijn bijna alle goederen beschadigd en wordt het schip zelf door pompen boven gehouden, dat ook zwaar door het vuur en geweldadig openen van luiken en dek geleden heeft. Vele goederen zijn verzekerd, doch zullen enkele partijen dit wel niet zijn.

Leiden, 17 Augustus. Men verneemt dat namens Z. K. H. den prins *van Oranje* aan den oudsten wethouder, bij ongesteldheid van den burgemeester diens betrekking waarnemende, een bankbiljet van *f* 1000 ten behoeve van de algemeene armen dezer gemeente is ter hand gesteld.

Leiden, 19 Augustus. In den nacht van Dingsdag op Woensdag outstond alhier een hevige brand, in een huis waarin door *W. J. Cugle*, de handel in kruideniersgwaren werd uitgeoefend. Deze brand is gepaard geweest met eene noodlottige omstandigheid, die het menschelijk gevoel pijnlijk aanloet. Op de bovenverdieping, alwaar de kinderen sliepen, ontstaan, door het vlamvatten der gordijnen eener ledstede, waar bij een nachtlampje was neergezet, verkreeg de brand in weinige oogenblikken eene zoo groote uitgebreidheid, dat niet alleen de vernieling van het pand onvermijdelijk scheen, maar dat men ook voor het behoud van het belendende perceel, de fabrijk van den heer *P. van Geer*, zeer beducht was. Niets was natuurlijker dan dat de bewoner terstond zijne uiterste pogingen in 't werk stelde om zijne kinderen te redden, hetgeen in zoo verre mogt gelukken, dat vijf hunner ongedeerd aan de vlammen werden ontrukt; het zesde echter, een meisje van omstreeks 8 jaren, was zoodanig misvormd en met brandwonden overdekt, dat het bijna oogenblikkelijk den geest gaf, terwijl de vader, die zich in zijne wanhoop tot redding van zijn kroost te ver had gewaagd, op verschillende plaatsen des ligchaams deerlijk gebrand was. Intusschen was de brandweer met den meest mogelijken spoed opgekomen, en door de werking van een aantal spuiten mogt men er in slagen den brand zich niet verder dan het aangetaste perceel te doen uitstrekken, van 't welk echter slechts een zeer gering gedeelte is staande gebleven.

— De reunie van de afgevaardigden der Waalsche kerken in ons Vaderland werd heden morgen door het houden eener godsdienstoefening in de Waalsche kerk geopend. Ds. *Perk*, van Dordrecht, trad bij die gelegenheid voor de gemeente op.

Arnhem, 19 Augustus. Gisteren morgen te 7 uur vertoonde zich op de rivier voor deze stad het ongewone schouwspel, dat een heer in staande houding op twee waterschoenen van Rotterdam kwam aanvaren. Naar men verneemt, heeft deze persoon, ongetwijfeld tot de voorname liefhebbers van roeijen behoorende, op zich genomen, om met dit vaartuig, hetwelk hij met eene dubbele roeispaan in beweging bragt, in zeven dagen van Rotterdam stroomopwaarts naar Keulen te varen en is hij tot gisteren juist twee dagen van eerstgenoemde stad onderweg geweest, zoodat het te voorzien is, dat hij tijdig genoeg de plaats zijner bestemming zal kunnen bereiken, bijaldien hem de krachten bijblijven om zijn vreemdsoortig vaartuig tegen den stroom op te werken.

Arnhem, 25 Augustus. De Rotterdammer, die, zooals wij reeds mededeelden, de weddingschap had aangegaan, om in zeven dagen de reis van Rotterdam naar Keulen op zijne waterschoenen af te leggen, is Zondag avond te 11 uur te Keulen aangekomen, dus een dag voor den bepaalden tijd.

De *Dusseldorffer Ztg.* verneemt over deze weddingschap de volgende bijzonderheden: "Deze Hollandsche schipper is lid der jachtclub te Rotterdam en werd tot deze hoogstmoeijelijke reis eenigermate uitgedaagd. In Dusseldorp aangekomen, kon hij geene woorden genoeg vinden, om zijne vrienden de groote verveling af te schilderen, die hij gedurende den nacht op reis ondervond. De constructie van zijn vaartuig is volgens zijne eigene mededeelingen aldus: twee uitgeholde, voor en achter spits uitloopende balken, ongeveer 10 voet lang, zijn in het midden door een dwarsbalk verbonden. De roeispaan is zeer ligt bewerkt, en de balken staan slechts twee à drie duim boven water. In Dusseldorp gevoelde de kloeke schipper zich zeer vermoeid, en achtte het noodig, de gewrichten zijner handen en armen met kamfer in te wrijven, daar eth vel reeds hier en daar van zijne handen was gegaan. De weg, dien hij tot Dusseldorp over water heeft afgelegd, bedraagt ongeveer 63 uur. Tot Keulen bleef hem dus nog een afstand van 14 uur over."

De prijs, die hij met zijne weddingschap heeft gewonnen, bedraagt *f* 4000, terwijl hij, ingeval hij de weddingschap had verloren, *f* 2000 zou hebben moeten betalen.

BELGIE.

In het clericale hoofdorgaan *le Journal de Bruxelles* is een hoofdartikel geplaatst, waarin het protestantismus zeer hevig wordt aangevallen, en luid wordt geklaagd over de ijverige Protestantsche propaganda, door welke thans geheel Belgie wordt bewerkt. Om te beter te slagen, zou die propaganda eene politieke vlag hebben ontrold en zich daardoor de ondersteuning hebben verzekerd van allen, wat door haat tegen het Katholicismus is bezield. Wat Belgie betreft, zouden, volgens dat hoofdorgaan, *Luther* en *Calvijn* inderdaad reden hebben om zich over hunne kinderen te verheugen.

In dat blad wordt aangemerkt, dat de wereld in twee kampen is gedeeld; het kamp der waarheid, zijnde dat der Katholijken, en het kamp der dwaling, te weten, dat dergenen, die zich om verschillende redenen tegen de waarheid aankanten. Het voorregt van het Katholicismus, als de waarheid, is, dat, wie niet voor hetzelve is, daartegen is. "Dwaling daarentegen, (dus zegt dat hoofdorgaan,) spant gaarne zamen met dwaling." De schrijver meent, welligt uit het oog verliezende, wat in een naburigen Staat wordt waargenomen, (doelt dit op Nederland misschien?) dat de geschiedenis geen voorbeeld oplevert, dat Katholijken zich met ongeloovigen vereenigen tegen het Protestantismus.

In het breede worden door het *Journal de Bruxelles* de middelen opgenoemd, welke worden in 't werk gesteld om de Protestantsche beginselen onder de Katholijke bevolking hier te lande ingang te doen vinden. Het clericale hoofdorgaan heft een noodkreet aan, en bezweert de Katholijken, om toch het gevaar niet te ligt te achten; — om altijd gewapend te blijven en gereed tot den strijd. — en om zich ernstig rekenschap te geven van de groote verwoestingen, welke door de spotters en godslasteraars kunnen worden aangerigt. Het voedt de overtuiging, dat er maar al te veel redenen aanwezig zijn tot regtvaardiging dezer ernstige waarschuwing.

BRITSCH-INDIE.

Uit Indië zijn de laatste berigten voor Engeland zeer voldoende; de Britsche troepen hebben wel is waar hunne zomer kwartieren betrokken, maar toch worden de rebellen door generaal *Roberts* vervolgd, terwijl de rust meer en meer hersteld wordt, behalve alleen in Oude.

De Fransche bladen hebben ontkend, dat de Koningin van Jhansi zou gesneuveld zijn. De Londensche *Times* bevestigt echter stellig dat feit en zegt: "De Raneeh of Vorstin van Jhansi, die in den slag bij Gwalior sneuvelde, telde nauwelijks twintig jaren. Zij had haar gansche leven in het serail doorgebragt en gaf zich, zoo als de meeste Azintische vrouwen, aan al de ongeregeldheden van den hartstogt over. De troepen vonden de wanden harer kamers in den smaak van het kasteel van *Tiberius* te Capri behangen.

"Maar welke ondeugden die prinses mogen hebben ontsierd, zij heeft desniettemin een moed en eene geestkracht betoond, die stonden boven 'tgeen men in deze gewoonlijk bij hare kunne vindt; en terwijl alles rondom haar vlugtte, spande zij alleen alle pogingen in om de muitelingen bijeen te houden. Zij en hare zuster, als mannen gekleed, zijn in de eerste gelederen in den slag gevallen."

Dat *Nena Sahib* gevat was, 't geen slechts door een Engelsch blad was vermeld, wordt thans als onjuist bevonden. Hij moet nog aan het hoofd van een klein leger staan; de geheele magt der rebellen schat men thans in Engeland op 80,000 man.

TURKIJE.

Men heeft thans berigten ontvangen uit Konstantinopel, loopende tot den 6den Augustus en inhoudende, dat de Sultan van Turkije een uitstap heeft gedaan in de Zee-van-Marmora, welke, tegen de verwachting, slechts van korten duur is geweest. De Sultan, die den 4den is vertrokken, is reeds den volgenden dag teruggekeerd.

De *Augsb. Ztg.* behelst het volgende artikel: "Het noodlot schijnt het Turksche rijk zijnen ondergang te gemoet te voeren. Vruchteloos waren de geweldige inspanningen en de opofferingen der beide Westersche mogendheden, om Turkije van de ziekte te genezen, welker droevige afloop Keizer *Nikolaas* ten zijnen voordeele wilde bespoedigen. Hoewel de Osmanische regering in den kring der Europesche natiën werd ingeleid, zoo zijn het toch slechts hare diplomatieke vertegenwoordigers, die aldaar figureren. Zij blijft eene verzwakte en ontzenuwde mogendheid, bij welke geen andere drijfveren in aanmerking komen, dan barbaarsche geweldoefening, welke iederen tegenstand tracht te verbreken, daar aan gehoorzaamheid, welke uit achting en overtuiging voortvloeit, niet te denken is.

"Onlusten en oproer zijn overal, de Christenen zijn verbitterd en trachten met geweld de verdrukking en aanmatiging der Osmannen te ontkomen. De laatsten vallen in blind fanatismus over de Christenen heen en brengen ze om, en de regering blijft alleen staan met hare goede plannen en bedoelingen en beroept zich voortdurend op haar ijverig streven om aan de beschaving ingang te verschaffen, al hare beloften te vervullen en eene feitelijke gelijkheid onder al hare onderdanen tot stand te brengen. Ongelukkigerwijze staan tegen die bloote woorden" luid sprekende droevige feiten over. Op Candia, in Bosnië, in de Herzegowina, te Jeddah is de onmagt en armzaligheid der regering maar al te duidelijk gebleken. Men behoeft niet bijzonder scherpzinnig te zijn om te beseffen, dat zoodanige staat van zaken niet lang meer duren kan, en dat de staatslieden er van nu af aan op moeten bedacht zijn, om de onvermijdelijke ontbinding voor den algemeenen vrede zoo min mogelijk gevaarlijk te maken.

Uit Bosnie verneemt men dat 15,000 inwoners, die de Christelijke godsdienst belijden, ten gevolge der onlusten aldaar, de wijk genomen hebben op Oostenrijksch grondgebied, waar de regering genoodzaakt moet zijn hun gronden af te staan, bijaldien zij zich daar voor goed willen vestigen.

CHINA.

Een brief uit Hongkong aan den *Constitutionnel* meldt de volgende treurige bijzonderheden uit Canton: „Op dit oogenblik zijn wij hier alles behalve veilig; wilde ik u hiervan bewijzen geven, ik zou eene lange lijst moeten vullen. Enkele wil ik u echter mededeelen. Te Canton zijn drie Engelsche kooplieden, die van een vaartuig, van Whampoa gekomen, waren gehaald, op eene verschrikkelijke wijze gemarteld en daarna onthoofd. Een Protestantsch geestelijke is door het grauw geschopt, geslagen en gestooten; drie schildwachten zijn neergesabeld of men heeft hun zakken kruid aangehangen, die men liet in de lucht vliegen. Te Hongkong is een Engelsch prabtizijn op eene wandeling door drie Chinezen aangevallen en met gespleten schedel op de straat blijven liggen; een ander Engelschman werd op een hellenden weg neergeworpen en daar onder granietblokken voor dood achtergelaten. Zelfs een politie-agent is onverhoeds overvallen en ontwapend, en werd door een Chinees neergesabeld, die zich daartoe van de sabel zelve zijns slagtoffers bediende. Men waagt zich niet meer uit te gaan om bij een vriend te dineren. Bovendien worden op de openbare straat op de meest onbeschaamde wijze diefstallen gepleegd, en bij dit alles teistert de cholera thans de steden Macao en Honkong. Eergisteren zijn zes Engelsche soldaten en gisteren twee na een lijden van 24 uren aan die ziekte bezweken. Den geheelen nacht werden lijders naar het hospitaal gebragt. Een regement, 500 man sterk, heeft 150 gevaarlijke cholerazieken.

ENGELAND.

Eenige Engelsche bladen hebben dezer dagen goedgevonden, naar aanleiding van ware of te London vervaardigde correspondentien uit Nederland, met die reeks van heftige woorden waaraan de Britsche pers zoo rijk is, duchtig uit te varen op Nederland, en wel wegens het nog bestaan der slavernij in onze West-Indische kolonien. Een goed gedeelte van die uitvallen zullen, hoewel op Nederlanders gemunt, Britsche burgers treffen. Immers men leest het volgende in eene correspondentie van den *Morning Chronicle*:

"Onder de plantaadje- en slavenbezitters in Suriname vind ik de namen van onderscheidene Britsche onderdanen. Het meest viel mij daaronder sir *John Joung*, baronet, op, de tegenwoordige gouverneur der Ionische eilanden, welke post hem, wanneer ik mij niet vergis, door lord *Parmerston* verleend werd. Hij is eigenaar van twee plantaadjes, waarvan de eene, de plantaadje Kent, 1000, de andere, de plantaadje Petersburg, 625 akkers bevat. Op de eerste bevinden zich 239 slaven en 3 vrijen, op de laatste 293 slaven en evenveel vrijen. Zoo is derhalve deze vertegenwoordiger van eene regering en een land, welke de eerste plaats als tegenstanders der slavernij innemen, eigenaar van eene Nederlandsche slavenhoudende kolonie. Het is onverklaarbaar hoe men dien heer onder zulke omstandigheden op zijnen post laat. Het is eene overtreding der Britsche wet, wanneer een Britsch onderdaan in een vreemd land slaven houdt, en nog vóór twee jaren gaf lord *Clarendon* zulks in eene circulaire aan onze consuls te kennen. Lord *Malmesbury* weet zeer goed dat sir *John Joung* een slavenhouder is, want in het jaar 1852 verzocht de laatste door tusschenkomst van zijne agenten in Amsterdam er om, of onze gezant, in geval de Nederlandsche regering tot de emancipatie der slaven besloot, zijne aanspraak op schadeloosstelling als die van Britsch onderdaan mogt ondersteunen.

"Deze onbeschaamde vordering werd door lord *Malmesbury* op eene gepaste wijze beantwoord. Hij gaf hem namelijk te kennen, dat slaven door de Britsche regering niet als eigendom worden erkend, en dat hij zich zou schamen, stappen te doen ten behoeve van een Britsch onderdaan, die in een vreemd land slaven houdt. De op den slavenhandel betrekking hebbende documenten van het jaar 1858 behelzen deze merkwaardige depesche. Wanneer men zich over dit, zoowel als over andere dergelijke gevallen bij lord *Malmesburg* beklaagde, zou hij willigt pogingen aanwenden om aan het schandaal een einde te maken. Dit is zeker: sir *John Joung* mag niet op zijnen tegenwoordigen post blijven. Het zou echter onbillijk zijn, dezen slavenhoudenden baronet alléén te straffen. Ook aan andere zijner landgenooten, die zich aan deselfde overtreding schuldig gemaakt hebben, moet regt gedaan worden. Ik vind de volgende namen van Britsche onderdanen vermeld, die grondeigendom en slaven in Suriname bezitten (volgen 13 namen). — Te zamen bezitten zij 28,410 akkers land en 5763 slaven. Velen, ik geloof zelfs de meesten hunner, wonen in Suriname, en nemen zelve het bestuur over hunne plantaadjes waar."

Al onze dagbladen verheugen zich over de jongste tijdingen uit China, maar met het oog op het karakter der Chinezen twijfelen zij nog, of Europa nu voortaan op duurzamen vrede en ongestoord handelsverkeer met dat land mag rekenen. Onder europesche natien is, wanneer de vijandelijke partijen tot onderhandelen gekomen zijn en een verdrag onderteekend hebben, de vervulling van deszelfs bepalingen schier iets, dat vanzelf spreekt. Doch het pekingsche hof heeft vele pijlen in zijn koker, en bewaart de meeste daarvan tot na de bekrachtiging van het vredesverdrag. Doch het is te hopen, dat de gezanten der Geallieerde mogendheden zich zulke waarborgen voor de uitvoering van elke door hen verworvene bewilliging zullen verschaffen, dat de aanstalten tot aanwending van geweld voorhanden en gereed blijven, zoolang niet ten volle is gebleken in welken geest het chinesche gouvernement zijne nieuwe verpligtingen opvat.

Komt het nu gesloten verdrag werkelijk tot uitvoering, dan zal de groote scheidsmuur, die China van het overige der wereld afgesonderd hield, omverstorten; dan zullen er uitkomsten van onafzienbaar groot gewigt verkregen zijn. Het nieuwe leven, dat de openstelling der chinesche havens aan onzen eigen handel en aan dien van de Vereenigde Staten zal geven, de komst van europesche vertegenwoordigers aan het keizerlijke hof, de toelating en bescherming der christelijke godsdienst, dit alles zal de valsche beschaving der Chinezen met de verlichting der westersche wereld in zulk eene aanraking brengen, dat spoedig eene omwenteling in de maatschappelijke gesteldheid van het geheele chinesche volk het gevolg moet zijn. En juist omdat wij inzien, hoe groot eene schrede wij daarmede vooruit zijn gekomen, daarom durven wij [illegible] lijks gelooven, dat die schrede reeds gedaan is.

Onze krijgsmagt staat thans in eene uitstekend gunstige positie, waardoor zij in staat is, om aan de Chinezen de wet te stellen; zij is meester van den Peiho, kan alle haar toegezonden versterkingen ontvangen, staat aan geenen aanval bloot en kan zonder moeite de hoofdstad bereiken; met een marsch van 80 of 90 (engelsche) mijlen over regte en effene wegen zou zij onder de muren van Peking komen; en noch het klimaat, noch de hulpmiddelen des vijands schijnen van dien aard te zijn, dat de marsch naar die stad eene zeer gevaarlijke onderneming zou wezen.

— Onder betuiging van belangstelling in de onafhankelijkheid des turkschen rijks, spoort het dagblad de *Times* de mogendheden aan, om toezigt op de uitgaven van des Sultans hof- en huishouding te houden. Volgens dat blad heerscht er bij het turksche hof verregaande kwistigheid, en wordt het rijk door de uitgaven van het paleis en den harem des Sultans geruïneerd. De civile lijst des Sultans bedraagt 1,200,000 pond sterling, dat is, in verhouding met 's lands inkomsten, veel meer dan eenig ander souverein van Europa uit de schatkist trekt. Maar tot die som bepalen zich de uitgaven van het hof niet. Inderdaad hebben zij geene andere grens dan de onmogelijkheid, om meer geld te bekomen. In dit jaar zijn er, b. v., twee bruiloften gevierd, waarvan de kosten tusschen de 700,000 en 800,000 pond sterling zullen bedragen. De paleizen, die de Sultan doet bouwen, zullen te zamen minstens acht tot tien millioen pond sterling kosten. Dezer dagen is een door al de ministers onderteekend vertoog aan den Sultan ingediend, waarin de jammerlijke gesteldheid van 's lands finantien geschetst, en betoogd wordt, dat het niet langer mogelijk is de zaken op die wijze gaande te houden. Wat deze stap zal uitwerken, moet nog blijken. Hier zou de tusschenkomst van de vertegenwoordigers der bevriende mogendheden van groot nut kunnen zijn, en zij zou ditmaal niet aan het turksche volk mishagen, zoo groot is het onder alle volksklassen heerschende misnoegen over de verkwisting van 's lands gelden.

Blijkens berigten uit Canea van den 28 Julij j.l. was de orde op Candia volkomen hersteld, en had de Christen bevolking van dat eiland een adres aan den Sultan gerigt, om haren dank voor het inwilligen harer verzoeken te betuigen. Dit stuk is in de dagbladen van Konstantinopel te lezen.

DUITSCHLAND.

Het derde eeuwfeest der hoogeschool te Jena is den 15den, 16den en 17den luisterrijk en plegtig gevierd. De stad had haar feesttooi aangedaan. Alle huizen waren met vlaggen, kransen en bloemen versierd, terwijl voor de ingangen der stad bevallige eerepoorten waren opgerigt. Op vele plaatsen zag men de met loof omkranste namen van beroemde mannen, die hunne akademische opleiding te Jena genoten hebben, waaronder die van *Claudius*, *Fichte*, *Gesner*, *Goethe*, *Hegedorn*, *Haller*, *Hegel*, *Hufeland*, *v. Humboldt*, *Klopstock*, *v. Kotzebue*, *Leipnitz*, *Saltzmann*, *Schelling*, *Schiller* en *Schlegel*.

Zaturdag avond werd de groothertog van Saksen-Weimar, als landvorst en beschermheer der universiteit, plegtig ingehaald. Na de begroeting, ook van vele oud-studenten, enkelen waarvan reeds 68 jaren geleden akademieburgers waren, trok de feeststoet naar het frasi gelegen park *het Paradijs*, waar de feestzaal gebouwd was, die eene lengte van 140 bij eene breedte van 40 voeten heeft en rijk met vlaggen en dennetakken versierd was. Boven den breeden ingang prijkte eene schilderij, den intogt van den stichter der universiteit, keurvorst *Johann Frederik*, voorstellende, zoo als hij, uit de gevangenschap bij *Karel V* terugkeerende, den schilder *Cranach* de nieuwe studenten aanwijst. Eene goed ingerigte kapel deed bij afwisseling fraaije muziek hooren, en toen het buiten donker geworden was, schitterden vreugdevuren van de bergen die Jena omringen, doorkruisten lichtkogels en raketten het zwerk en wijdden de statige toonen der aloude torenklokken het eigenlijk feest in.

Zondag morgen te zes uur hieven de Jenasche liedertafel en de op het marktplein verzamelde menigte de bekende schoone liederen: *Sei Lob und Ehr' dem hoechsten Gott!* en *Ein' feste Burg ist unser Gott!* aan den voet van het nog omsluijerd standbeeld van den keurvorst aan, waarna de zeer talrijke trein in statigen optogt naar de stadkerk trok. Niet minder dan veertig verschillende vaandels werden te midden der feestvierenden gedragen. Nadat de geestelijken bij het altaar een psalm hadden aangeheven, deed het koor het heerlijk *Hallelujah* van *Haendel* weergalmen. Toen besteeg de consistoriaalraad *Schwartz* den kansel, schilderde, met evenveel vrijmoedigheid als diep gevoel, het verledene, het tegenwoordige en de toekomst der akademie, als toevlugtsoord der wetenschap, der waarheid en van het echt Duitsche Protestantismus, en wekte aller harten tot eene vrome feestvreugde op, die zich dan ook in de geestdrift openbaarde, met welke de geheele vergadering het slotlied: *Nun danket alle Gott!* aanhief.

Nu trok de stoet naar de ruime markt, om de onthulling van het standbeeld des keurvorsten *Johann Frederik* den Grootmoedige bij te wonen. Tegenover dat beeld was eene ruime en smaakvolle tribune opgerigt, tot ontvangst van den groothertog, de groothertogin-moeder, met hunne gasten en gevolg. Links en regts waren andere tribunes voor de toeschouwers opgeslagen, en in het midden stond de feeststoet. De staatsraad *Seebeck*, curator der universiteit, schetste in eene doorwrochte redevoering het bestaan en de werken van den keurvorst, als dat van een waren Christen en van een echten Duitschen man, die zijn rijk en zijne persoonlijke vrijheid gaarne aan zijne overtuiging ten offer bragt. Nu viel het omhulsel weg, en het beeld, door den beroemden *Drake* vervaardigd, vertoonde zich aan aller oog, als dat van een krachtigen held, wiens linkerhand den bijbel, wiens regterhand het zwaard omvat. In naam der commissie gaf de curator het gedenkteeken aan de getrouwe hoede der stad Jena over, en van de bergen schalden de kanonschoten, om de volbragte onthulling heinde en ver te verkondigen. Na den afloop dezer plegtigheid werd in de nieuwe bibliotheek een groote feestmaaltijd aangerigt.

Maandag morgen te half tien trok de feeststoet van studenten en oud-studenten naar de Collegiekerk, waar bij met het aanheffen van den 23sten psalm, in 1561 door *Stigel* in Duitsche verzen overgebragt, in 1558 door *Stade* op muzijk gesteld, ontvangen werd. Dr. *Goettling*, hoogleeraar in de welsprekendheid, hield vervolgens eene Latijnsche redevoering, in welke hij de meest beroemde geweldige [illegible] der Jenasche universiteit [illegible] herdacht.

Des namiddags werd andermaal een feestmaal in de nieuwe bibliotheek gehouden, en des avonds een bal in de rozenzaal der akademie gegeven, aan hetwelk al de aanzienlijke gasten en zeer vele voorname personen uit Jena, Weimar, Gotha, Eisenach en Altenburg deel namen.

FRANKRIJK.

De Keizer en de Keizerin zijn den 21sten van hunne reis door de westelijke departementen te St. Cloud teruggekeerd.

Bij de aankomst te St. Cloud heeft op uitdrukkelijk verlangen des Keizers geene plegtige ontvangst plaats gehad. Na die eindelooze rij van feesten, banketten, redevoeringen van burgemeesters en bisschoppen, welke de geheele reis kenmerkten, kon men het keizerlijk paar wel geene meer gewenschte dienst bewijzen, dan het in alle stilte huiswaarts te laten keeren. De verzoekschriften, welke uit elke stad, ja uit elk dorp, dat de Keizer passeerde, werden ingediend, moeten ontelbaar zijn. Men kan de bevolking van Bretagne althans niet verwijten, dat zij de zeldzame gelegenheid om iets te verlangen, ongebruikt heeft laten voorbijgaan.

Men heeft reeds berekend, dat, wanneer alle verzoeken, welke alleen door verschillende gemeente-autoriteiten [dus behalve de rekesten van verschillende personen] zijn gedaan, werden ingewilligd, de daartoe benoodigde sommen bijna het driedubbele van het budget des keizerrijks zouden te boven gaan. Er is reeds eene lange lijst opgemaakt van personen, aan welke ter gelegenheid van deze reis het kruis van het Legioen van Eer zal worden uitgereikt. Deze lijst zal den Keizer dezer dagen tot onderteekening worden aangeboden.

De Keizer is thans, naar men meldt, zoodanig met bezigheden overladen, dat hij tot het besluit is gekomen om zijne reis naar Biaritz nog gedurende eenige dagen uit te stellen. In geen geval zal Z. M. van St. Cloud vertrekken, dan nadat de Algerijnsche zaken voor goed zullen zijn geregeld, en hij een besluit zal hebben genomen omtrent sommige belangrijke industriele aangelegenheden.

De maarschalk *Pellissier*, de tegenwoordige gezant van Frankrijk in Engeland, zal in het huwelijk treden met eene jonge Spaansche dame, mejufvrouw *Valera*, eene bloedverwant der Koningin van Spanje en van de Keizerin van Frankrijk, 30 jaren oud en van eene zeldzame schoonheid. De maarschalk is reeds te Parijs aangekomen, om de noodige toebereidselen voor zijn huwelijk te maken.

Naar men verneemt, heeft de Keizer aan de bruid een bruidschat van een millioen francs toegekend, en moet de gelukkige bruidegom weinig of geen lust betoonen, om na afloop der huwelijksplegtigheid weder naar zijn post in Engeland terug te keeren. De voltrekking des huwelijks zal plaats hebben op den 8sten September, zijnde de verjaardag der inneming van den Malakofftoren.

— In de nabijheid der stad Lourdes, in het zuidwesten van Frankrijk, hadden in de eerste maanden dezes jaars voorvallen plaats die veel opzien baarden. De mare ging uit, dat de Heilige Maagd er in eene grot aan zekeren knaap verscheen en dat er eene bronwel vloeide, wiens water wonderdadige genezingen bewerkte. De grot werd in het oog der bevolking weldra een gewijd oord; talloose bedevaartgangers begaven zich derwaarts, en de geheele omstreek geraakte in zulk eene opschudding, dat de politie noodig achtte maatregelen te nemen om den toevloed van menschen te stuiten.

Thans heeft de bisschop van Tarbes eene commissie benoemd om onderzoek te doen naar de waarheid der verhalen welke omtrent de grot van Lourdes in omloop zijn. In de daartoe strekkende ordonnantie zegt de prelaat, dat de uitspraak der kerkelijke overheid reeds voor lang ingeroepen is, maar dat hij eerst de opgewondenheid, welke door die verhalen ontstaan was, heeft willen laten voorbij gaan, en dat hij thans den tijd gekomen acht om de zaak te onderzoeken met al de naauwkeurigheid en gemoedelijkheid, welke de kerk in vraagstukken van dien aard verlangt.

De commissie bestaat uit kerkelijke personen, en zal bijgestaan worden door hoogleeraren in de natuur- en scheikunde, aangesteld bij het seminarie van het bisdom.

De commissie is door den prelaat gemagtigd om getuigen onder eede te hooren; en het is haar dringend aanbevolen, deskundigen, die haar met de kennis van de geneeskunde, de chemie, de natuurkunde, de geologie kunnen voorlichten, dikwerf in haar midden te roepen en te raadplegen.

De betrekkelijke ordonnantie van den prelaat, gedagteekend den 28sten Julij ll., is in Parijsche dagbladen te lezen.

— Luidens officiele opgaven, worden in Frankrijk gevonden 70,000 doofstommen, waaronder 6000 van 5 tot 12 jaren oud zijn. Van deze 6000 kinderen ontvangen hoogstens 2000 à 2500 schoolonderrigt. Er bestaan in het rijk 50 inrigtingen van onderwijs voor doofstommen, welke van den staat eene toelage genieten van 450,000 fr. Het blijkt dat de aanwezige middelen op verre na niet toereikend zijn om in de behoefte ten dezen opzigte te voorzien.

De *Moniteur* berigt dat Keizer *Napoleon* 400,000 fr. heeft gegeven tot opbouw eener kerk te Napoleonsville, hebbende Z. M. daarbij den wensch geuit, dat deze kerk binnen twee jaren zou worden ingewijd. — De boeren van Bretagne hebben den jongen keizerlijken prins een nationaal costuum van hun land aangeboden.

De half officiële bladen weten tegenwoordig geene bewoordingen te vinden, krachtig genoeg, om hunne geestdrift voor den Keizer en zijn huis naar waarde uit te drukken. De *Constitutionnel* zegt in zijn laatste nommer, met betrekking tot het gebeurde op den 16den Augustus, toen de Keizer van Vannes naar Napoleonsville is gereisd, het volgende: "Heden heeft de wezenlijke verovering van Bretagne door de dynastie van *Napoleon* plaats gehad. Tusschen Vannes en Napoleonsville bevonden zich 10,000 Bretagners met de driekleurige cocarde getooid, op den weg, welken de Keizer volgt. Ruim 800 hunner zijn te paard. De Keizer houdt eene ruime post de vermaakten."

Men meldt dat slechts één enkele van de correspondenten der groote dagbladen den togt des Keizers door Bretagne heeft kunnen volgen en ook deze in het slechts gedeeltelijk mogen gelukken, want in de nabijheid van Lorient werd hij door de politie in verzekerde bewaring genomen, dewijl hij gehouden werd voor den [illegible]. Nadat hem de vergunning had [illegible] is hij 24 uren later weder op vrije voeten gesteld.

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

G. M. GROSSBEEK, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 28 SEPTEMBER 1858.

De heiden geloofde aan eenen nationalen, bepaalden God, verhief zich niet boven de grenzen zijner nationaliteit, en hem gold de natie meer dan de mensch; doch de christen gelooft aan eenen algemeenen, de gansche wereld omvattenden God, verheft zich boven de grenzen der nationaliteit, en beperkt de waarde en het wezen van den mensch niet bij eene bepaalde natie.

Republikeinsche Benoemingen.

VOOR HET CONGRES.

EERSTE DISTRICT,

JOHN F. POTTER.

TWEEDE DISTRICT,

CADWALLADER C. WASHBURNE

DERDE DISTRICT,

CHARLES BILLINGHURST.

KLUCHTIG BEWIJS VAN DEMOCRATISCHE WISPELTURIGHEID.

In het democratische platform van 1849 komen de volgende besluiten voor:

Besloten, dat wij tegen de uitbreiding der slavernij zijn, in tot hiertoe vrije Sta en.

Besloten, dat wij tegen de opneming van nieuwe Staten in de Unie zijn, welker constitutie of wetten de slavernij daarstellen of ondersteunen.

Besloten, dat alle nationale wetten, die de slavernij ondersteunen of erkennen, behalve wanneer die instelling als een bijzonder staatsregt bestaat, moeten verworpen worden.

Besloten, dat wij het Congres *verpligt* achten, de bepalingen der verordening van 1789, welke slavernij of onvrijwillige dienstbaarheid verbieden, in alle organisatie wetten voor Territoiren, die na dezen zullen gepasseerd worden, op te nemen, en *zich tegen elke toelating in de Unie van nieuwe slavenstaten te verzetten.*

Besloten, dat wij de leer van een vrij en gelijk stemregt handhaven en verdedigen.

Besloten, dat de publieke landerijen slechts aan personen, die zich werkelijk daarop nederzetten, tegen behoorlijke prijzen en slechts in beperkte hoeveelheden zullen verkocht worden.

Besloten, dat wij voor de verbetering der havens en rivieren zijn en gelooven, dat het Congres geregtigd is, ten dien einde gelden uit 's lands schatkist toe te staan, om den binnenlandschen handel of het verkeer met andere natien te bevorderen.

Wat de vier eerste besluiten betreft, de tegenwoordige Democraten hebben juist met de Republikeinen van rol verwisseld; en hierin, gelijk de *Hollander* met regt zegt, ligt juist "het meest kenmerkend verschil tusschen Republikeinen en Democraten," en dat blad laat er dan met een zeker afgrijzen op volgen, "de Republikeinen kleven het stelsel aan, dat het Congres een volkomen regt heeft, niet alleen om te verklaren dat slavernij in de Territoiren zal verboden worden, maar dat er geen slavenstaten meer in de Unie zullen opgenomen worden." *) Volgens die leer dus kan het volk eens Staats alle God en mensch onteerende, tegen christendom en menschenregt indruischende instellingen maken, zonder dat het Congres er zich mede mag bemoeijen. Vergelijkt dit nu met de vier vermelde besluiten.

Wat het vijfde besluit aangaat, toen men den vrijen kleurlingen het stemregt wilde geven, waren het de Democraten, die in eene heilige afschuw uitriepen, "a niger my equal!" en dat gezegde alleen deed de blanken, waarvan velen in onwetendheid en dierlijkheid den neger niets toegaven, daar tegen stemmen, en dus aan de wenken der slavenbaronnen gehoorzamen.

Wat betreft het zesde besluit, zij, die tegen de homestead bill stemden, die beschermers der landverkruising, de tegenwoordige Democraten, zullen ook dat besluit wel niet in hun platform dulden.

En nu nog het laatste besluit; hebben wij het niet aan de Democraten te danken, dat ons in de laatste zitting van het Congres, toelagen voor haven en rivier verbeteringen geweigerd zijn.

Welnu, geeerde lezers, vergelijkt de grondbeginselen van het democratische platform van 1849 met die, welke de Democraten thans belijden, en gij hebt een kluchtig bewijs van democratische wispelturigheid.

*) De *Hollander* zegt, "moest dat de regeerwijze zijn, in de toekomst, dan kon Cuba nimmer aan de Unie gehecht worden." Derhalve om grondgebied aan te werven is alles geoorloofd! Wij wisten niet, dat de *Hollander* de jesuitische stelling aanhing, dat het doel de middelen heiligt.

TERUG!

Wij maken langs dezen weg onzen landgenooten bekend, dat de heer J. QUINTUS, met vrouw en kind, in de vorige week, van zijne reis naar Nederland is teruggekeerd. Hun, die nog iets van het oude vaderland willen weten, zal die terugt zeker hoogst welkom zijn.

DE GRAANHANDEL VAN CHICAGO. — Gedurende de afgeloopen week zijn te Chicago aangekomen 15,329 barrels (tonnen) meel (bloem), 257,319 bushels tarwe, 311,161 bushels corn (mais), en 16,105 bushels haver, zijnde te samen 661,130 bushels graan. In het geheel zijn er nu dit jaar aangekomen 228,387 barrels meel, 7,660,073 bushels tarwe, 7,096,188 bushels corn, en 1,535,808 bushels haver, zijnde te samen over de zestien millioen bushels graan, namelijk — 16,805,019 bushels. In denzelfden tijd van het vorige jaar kwamen er aan 173,129 barrels meel, 4,751,984 bushels tarwe, 7,811,701 bushels corn, en 789,887 bushels haver, zijnde te samen 12,281,420 bushels graan. Derhalve zijn er dit jaar, tot op heden, zes millioen bushels meer dan in denzelfden tijd van het vorige jaar aangekomen.

In de vorige week wyrd te scheep gedaan 16,120 barrels meel, (de grootste hoeveelheid meel die in eenige week van dit jaar van hier is uitgevoerd,) 320,129 bushels tarwe, 244,554 bushels corn, en 20,000 bushels haver, zijnde te samen 57,768 bushels graan. In het gansche jaar is er te scheep gedaan 226,356 barrels meel, 6,678,049 bushels tarwe, 6,381,952 bushels corn, en 1,212,090 bushels haver, makende te samen bijna zestien millioen bushels graan uit, namelijk 15,855,021 bushels. In dien tijd van het vorige jaar werd er scheep gedaan 91,804 barrels meel, 4,752,823 bushels tarwe, 6,610,519 bushels corn, en 915,634 bushels haver, makende 12,047,900 bushels graan uit. Men zal zien dat er verleden jaar tot op dezen tijd een weinig meer hoe werd scheep gedaan, maar in het algemeen zijn er dit jaar 3,800,000 bushels meer ingescheept.

De tarwe werd hier gisteren verkocht tegen $0,16 voor blanke [illegible] in store; [illegible] No. 1 roode winter in store, en 78 à 78 cents voor No. 2 zomer. — *Chicago Times*, 21 Sept.

GEWIGTIG VOORSTEL VOOR KLEURLINGEN. — *Expeditie naar de rivier Niger.* — De Chatham *Planet* verneemt, dat de Associatie voor de kleurlingen van Canada en de Vereenigde Staten, waarvan de heer W. H. Day president is, zamenwerkende met eene organisatie in Wisconsin, besloten heeft deel te nemen, aan hetgeen dezer dagen tot waarschijnlijk nut van Afrika en de kleurlingen in het algemeen wordt aangevangen, door een ontdekkingsgezelschap naar de vallei van den Niger te zenden. De kleurlingen hebben nu een punt van beschaving bereikt, dat hen in staat stelt, mannen uit hen zelven te zenden. Van de Niger vallei ontdekkingsgezelschap is dr. Mr. R. Delany, te Chatham, commissaris, met hulp van Robert Douglas, Esq. kunstenaar en professor, en Robert Campbell, als naturalist. Dit zijn alle drie kleurlingen, en de twee laatsten zijn tegenwoordig inwoners van Philadelphia, Pennsylvanie.

ONTZETTEND ONGELUK OP DE STAATS TENTOONSTELLING VAN OHIO. — Vier beroemde reispaarden werden in den ring gebragt, om naar de prijzen te dingen. De as van een der rijtuigen haakte bij ongeluk in het wiel van een ander, spleet en scheurde er in een oogenblik al de vellingen af. Het paard, dat voor het gebrokene rijtuig stond, liep schichtig weg, met eene vreesselijke snelheid. Terwijl het op eene verschrikkelijke wijze den kring rondliep, vloog de volksmenigte van de omheining af.

Het paard, dat nog altijd het gebroken rijtuig medesleepte, stortte zich tegen de omheining, brak den slagboom af, en vervolgde zijnen koers. Zich plotseling links wendende, sprong het onder de damesstellaadje, alwaar een aantal mannen, vrouwen en kinderen zaten, geheel onbekend met de oorzaak der verwarring. Terwijl het onder hen sprong, viel het, en hier werd het gekeerd. Het tooneel op dit punt was toen vreesselijk; mannen, vrouwen en kinderen naar alle zijden vlugtende, en de laatsten gillende van angst.

Er werden verscheidene gewonde personen opgenomen. Een oude heer, Mallack genaamd, was doodelijk bezeerd. Hij stierf anderhalf uur na het ongeluk. Er zat eene dame een hield haar meisje bij de handen. Het paard viel op hen, en trapte, bij het weder oprijzen, het kind op den rug. De moeder werd buiten gevaar bevonden; het kind stierf. Nog een aantal anderen werden bezeerd, maar slechts ligt.

NINA SAHIB OP STATEN EILAND. — Onder dit opschrift maakt de New York *Express* de volgende aanmerkingen:

"Wij hebben thans een veel beter gevoelen van Nina Sahib, als vroeger. Zijne wreedheden te Cawnpore waren afschuwelijk genoeg, maar waren zij afschuwelijker, dan het gedrag van zekere personen op Staten eiland jegens de zieken, gedurende het verbranden der quarantaine. Volgens het officiele berigt van Dr. Bissel, was de behandeling der aan de gele koorts en de pokken lijdenden van de barbaarschste soort. Hij zegt: "In der daad waren zij, gedurende den ganschen tijd half verstikt en half geroosterd, en de oppassers en anderen moesten hen alle drie minuten met water begieten, op dat zij niet dood brandden." Als dit waar is, laat ons dan in den naam der menschlievendheid beproeven, de bewoners van Tomkinsville (op Staten eiland) tot Christenen te maken, eer wij aan de barbaren van het Kaffurland, Polynesie of Japan beginnen.

DE KLOK OP DE ST. PAULS KERK TE LONDEN. — De slinger dezer reuzenklok, die moeijelijk haars gelijke op de aarde hebben zal, is 14 voet lang, de zich aan deszelfs einde bevindende schijf weegt juist honderd p. Het buitenste wijzerbord wordt met hulp van een kleiner, dat van binnen is, goed gezet. De minuutwijzer op het buitenste wijzerbord is acht voet lang en het gewigt van elken wijzer bedraagt 75 pond. De cijfers, die de uren aantoonen, zijn 2 voet 2½ duim lang. De prachtig klinkende bel, die de uren slaat, is van elke andere klok der ontzaggelijke stad, duidelijk te onderscheiden en wordt, al naar de wind is, van 7 tot 8 uren ver gehoord. Zij is ongeveer 10 voet in doorsnede of over het kruis wijd en moet 9000 pond wegen. Zij wordt geluid bij den dood van een lid der koninklijke familie, des Lords Mayors, des Bisschops van Londen, of des Decaans der cathedraalkerk. De geheele kosten van het bouwen dezer kerk bedroegen 1½ millioen ponden sterling.

DE ATLANTISCHE TELEGRAAF IN FRANKRIJK. — In Frankrijk blijft de verbazing over de Amerikaansche vreugdebetoonigen wegens de voltooijing van den Atlantischen kabel toenemen, naarmate die vreugdebetoonigen toenemen. Een der redacteurs verklaart, dat de Amerikanen zoo uitgelaten waren van blijdschap, dat hunne vuurwerken de hoogte hunner geestdrift niet bereikten, en waarin het stadhuis [te New York] in brand staken, en toen naar huis gingen, overtuigd dat zij de gebeurtenis behoorlijk eer hadden aangedaan.

HET MINDERE RAS. — De New York *Commercial Advertiser* van verleden Zaturdag geeft den volgenden wenk:

Wij zien het in het *Londen Athenaeum* vermeldt, dat de Haytische studenten in de Parijsche collegien dit jaar een vol aandeel van de eerprijzen hebben behaald, en dit voorval is door de kleurlingen met een feestmaal gevierd. Deze heeren, die zich van dezelfde tint als Hannibal, Terentius, en misschien sommige Afrikaansche bisschoppen beschouwen, hopen dat met dergelijke feestmalen jaarlijks dergelijke overwinningen zullen gevierd worden.

Deze uitmuntende studenten, zoo wel als de krijgsman, de dichter en de bisschoppen, die de *Commercial* opnoemt, behooren tot dat ras, het welk, volgens het verlichte oordeel van ons Democratisch Oppergeregt, "*geene regten heeft, die de blanken gehouden zijn te eerbiedigen.*"

BEROOVING VAN DE UNION BANK, KINDERHOOK, N. Y. — De Union Bank, te Kinderhook, werd verleden nacht opengebroken en van $6,000 of $8,000 beroofd. De inbrekers kwamen er door het achterraam in. Zij braken het binnen luik open en boorden een gat in het brandkastje, waardoor zij in staat werden gesteld, om den boom van het raam te ligten en in de Bank te komen. De groote ijzeren deur der brandkast, die 300 pond weegt, liet men met kruid springen, en wel met zulk eene kracht, dat zij geheel door de kamer werd geworpen. Men gist dat de bovengenoemde som werd weggenomen. De juiste som weet men niet, daar de kassier afwezig is.

Een aantal der genomen banknoten waren beschadigd—zijnde uit de circulatie weggenomen — en moesten weldra in het Bank Departement worden teruggebragt, om vernietigd te worden. Het is ook mogelijk, dat eenige of al de banknoten gezengd waren, gelijk gedeelten der papieren in de brandkast, waren — waarschijnlijk door dat het vuur zich bij de ontploffing daarmede had medegedeeld.

De klok was des morgens ten half twee stil blijven staan. — Dat was zonder twijfel de tijd der uitbarsting, maar zij was door niemand in de buurt gehoord. De beambten der Bank weten niet te zeggen wie de roovers zijn. — *Albany Evening Journal*, 16 Sept.

EEN LEGAAT TEN NUTTE VAN IEMANDS ZIEL NIETIG VERKLAARD ONZEKERHEID. — De New York *Post* van Maandag bevat eene belangrijke uitspraak over de uitlegging van een testament. De erfmaker vermaakte een gedeelte van zijn vermogen aan zijne twee zonen, gelijkelijk tusschen hen te deelen. In geval een hunner kwam te sterven zonder nakomelingen, dan moest de helft van zijn gedeelte aan den anderen komen en de andere helft aan de roomsch catholieke kerk ten nutte van des erfmakers ziel. Een der zonen stierf zonder kinderen na te laten, en de ander eischt het gansche gedeelte van zijnen overleden broeder. Aartsbisschop Hughes en de kerkvoogden van de St. Pieters kerk eischen het legaat voor die kerk, als zijnde de kerk in welke de erfmaker gedurende zijn leven pleegde te gaan, of voor al de roomsche kerken van dat bisdom. Regter Ingraham besliste dat het legaat nietig was wegens onzekerheid, en dat de overlevende zoon en wettige erfgenaam aanspraak had over het gansche betwiste vermogen.

ZAND BRANDEN. — *Eene nieuwe manier van verwarmen en verlichten.* — Onze wisselbladen spreken van een toestel om brandstof te besparen. Het wordt beschreven als een toestel dat uit eenen ijzeren bak vol zand bestaat, waardoor men eenen straal gas laat gaan. De gas, door het zand gaande, zal zich onmiddelijk door de gansche massa verspreiden, en kan, aan de oppervlakte komende, oogenblikkelijk met volkomene veiligheid worden aangestoken, als wanneer de vlam de gansche oppervlakte van het zand zal bedekken, zuiver en zonder rook, onverschillig hoe groot de uitgestrektheid der vlam is, en met eene volkomene en geheele verbranding. De hitte wordt bijna oogenblikkelijk door de gansche massa zand verspreid, hetzelve door en door gelijkelijk verhittende, en vereischt slechts eene minuut tijds, om het zand tot zulk eene hooge temperatuur te brengen, dat het uren lang zijne hitte zal behouden, nadat de gas afgedraaid en het licht uitgebluscht is. Er is niet aan te twijfelen of de gas, die vereischt wordt om eene kamer te verlichten, zal ook voldoende zijn om dezelve te verwarmen. Men beweert, dat, met deze zand en gaskagchels, voor twee centen gas genoeg warmte zal geven, om eene kamer, in den winter, 8 uren te verwarmen.

De uitvinder van dezen toestel is kapitein Pepper, van Albany, die op het punt is denzelven tot huishoudelijke bezuiniging in wezenlijk gebruik te brengen. Een der nieuwe gebouwen, die door Mr. Dudley, in de Hawk straat, zijn opgetrokken, zal niet alleen aldus verlicht, maar met gas verwarmd worden.

☞ Wij maken onze lezers opmerkzaam op de in eene andere kolom voorkomende advertentie van den uitgever der Milwaukee *Wisconsin*. Hen, die een blad in de Engelsche taal willen lezen, kunnen wij hetzelve als een uitmuntend *family paper* aanbevelen, dat een der weinige nieuwspapieren is, naar welke wij, bij aankomst van de mail, het eerste grijpen.

BIJZONDER GOEDE BENOEMING. — De Republikeinen van het westelijk Assembly district van Columbia County hebben onzen geachten landgenoot, den heer G. VAN STEENWIJK, te Kilbourn, Columbia County, tot candidaat voor de legislatuur benoemd. Wel ga het den Nederlander, die zijn vaderland tot eer verstrekt!

DESPOTISMUS DER SLAVERNIJMAGT.

Wat gaat ons de slavernij in Wisconsin of in eenigen vrijen Staat aan? Wij hebben toch geene slavernij, — wij hebben ons slechts om ons zelven en om ons eigene staatsbelangen te bekommeren. Dit is het bestendige antwoord der Democraten en der duitsche democratische pers betrekkelijk de slavernijvraag.

Wij willen in het kort aantoonen, dat wij allen in de vrije Staten onder het despotismus der slavenmagt staan, dat de slavernij partij, onder welke wij de democratische partij verstaan, ook de vrijheid der vrije Staten in banden heeft gelegd.

Het opperhoofd der democratische slavernij partij is Buchanan, de democratische President. Van hem en zijn kabinet is het onvoorwaardelijke kategorische bevel uitgegaan, dat alle Vereenigde Staten beambten zich voor de slavernij verklaren en voor dezelve werken moeten, dat verder al degenen, die zich hoe ook tegen de slavernij verklaren, gebannen en onthoofd, dat is, van hun ambt afgezet moeten worden. Wij vinden daarom in elk plaatsje zulke beambten, welke hunne gewetensvrijheid, hunne vrije overtuiging verkocht, zich tot den slaaf der slavernijpartij vernederd hebben, om slechts in het bezit huns ambts te blijven of een ambt als dienaar der slavernijmagt te bekomen. Zulke veile beambten zijn er meer dan 100,000 in de Ver. Staten, wier schandelijk beroep is, door den naam der Democratie hunne medeburgers in het net der slavernijpartij te lokken.

Even gelijk deze Ver. Staten beambten staan ook de gezamentlijke democratische bladen in soldij der slavernijpartij. Wij vermelden slechts betrekkelijk den staat Wisconsin, dat de redacteurs der democratische engelsche en gedeeltelijk ook duitsche pers of Ver. Staten beambten zijn, of dat zij de wettelijke afkondigingen der Vereenigde Staten regering ten bedrage van $1000 en meer in het jaar bekomen, natuurlijk onder het beding, van voor de democratische slavenpartij als blind slaafsch werktuig te schrijven en te werken.

Doch veel duidelijker wordt het, als wij denken der slavernijmagt, die te Washington, den zetel der Congresregering zelven, over de Ver. Staten geworpen werd, volgen.

Wij vinden daar voorerst den President en zijn grootendeels uit zuidelijke slavenhouders zamengesteld ministerie, die geene andere dan de onvoorwaardelijkste slavernijpolitiek voorschrijven; wij vinden verder het bondsopperregtshof der Ver. Staten bijna uitsluitend uit slavenhouders zamengesteld. Dit geregtshof kent geen wezenlijk menschenregt, en kent slechts het slavenregt, want in zijne beruchte Dred Scott uitspraak heeft het bepaaldelijk verklaard, dat de slavernij in de gezamentlijke Unie een constitutioneel gegrond regt heeft.

Wij vinden verder in het Congres, dat alle gewigtige commissien, in welker handen de grootste magt van het wetgevend en besturend Congres ligt, uit slavenhouders en derzelver vrienden is tezamen gesteld, dat met opzet elke vrije man en Republikein is achtergezet.

Wij geven hiervan treffende voorbeelden op:

1). De Senaats Commissie voor buitenlandsche aangelegenheden, eene der gewigtigsten wegens de houding der Republiek tegenover de buitenlandsche mogendheden, heeft den slavenhouder Mason, van Virginie, tot voorzitter en eene meerderheid van slavenhouders.

2). De commissie over het geregtswezen heeft Bayard, eenen slavenhouder, tot voorzitter en eene meerderheid van slavenhouders.

3). De commissie over de marine en vloot is uit Mallory, eenen slavenhouder uit Florida, en eene meerderheid van slavenhouders zamengesteld.

4). De commissie over het krijgswezen heeft den beruchten vuurvreter en slavenhouder Davis, van Mississippi, tot president en eene meerderheid van slavenhouders.

5). In de commissie over het postwezen zit Yulee, een slavenhouder van Florida, voor, waarbij dagelijks de meerderheid uit slavenhouders bestaat.

6). De commissie over de financien heeft den slavenhouder Hunter van Virginie tot Voorzitter, gelijk verder

7) De commissie voor den handel den slavenhouder Clay, van Alabama, tot voorzitter en eene meerderheid van zuidelijke mannen heeft.

8) Verder bestaat de commisie over de Indianen aangelegenheden uit den slavenhouder Sebastian, van Arkansas, en eene meerderheid van zuidelijke mannen.

Wij vragen nu eenvoudig: in wiens handen ligt de gezamentlijke regeringsmagt?

De zuidelijke slavenhouders, die het nietige getal van 300,000 tellen, beerschen duidelijk over de vrije Staten, die eene bevolking van digt bij de 20 millioen bevatten, en die in de gezamentlijke regering niet vertegenwoordigd zijn.

Een verder voorbeeld geeft ons de aanwending of verkwisting der publieke gelden voor zuidelijke doeleinden en hier vermelden wij slechts, dat men thans 3 millioen dollars voor een tolhuis (custom house) te Charleston heeft verkwist, terwijl er slechts over de $500,000 in het jaar aan in en uitgaande regten ontvangen worden en er slechts 48 beambten zijn aangesteld. Men vergelijke hiermede het tolhuis te New-York, dat bij de $900,000 kost, in hetwelk jaarlijks over de 42 millioen dollars ontvangen worden en meer dan 1000 beambten zijn aangesteld.

Desgelijks zien wij millioenen publieke gelden voor vestingwerken in de zuidelijke Staten verkwisten, zonder dat men zich om het vrije Noorden aan de Atlantische kust, zonder dat men zich om de westelijke grenzen bekommert.

Eindelijk vragen wij: wat heeft deze zuidelijke slavernijmagt, die het hecht der regering in handen heeft, voor onze gewigtige binnenmeren gedaan, op welke de handel en de scheepvaart even zoo gewigtig is, als de handel en de scheepvaart op den atlantischen oceaan?

De democratsche slavernijmagt in het congres en in het kabinet des presidents heeft steeds elke cent geweigerd, om onze havens in de binnenmeren te verbeteren en de scheepvaart in de stormen te verzekeren, zoodat door deze vloekwaardige democratische politiek honderden van menschenlevens en millioenen dollars aan eigendom jaarlijks op deze zeeën verloren gaan en vernield worden, daar de schepen in de gevaarvolle meerstormen geene zekere schuilplaats, geene haven vinden.

Wij denken dat de vraag: wat gaat ons in Wisconsin en andere vrije Staten de slavernij en hare heerschende magt aan? toereikend in het bovenstaande beantwoord is.

VREESSELIJKE ONTMOETING. — *Een luchtreiziger verloren in de wolken.* — Een mensch in de lucht verloren! Men kan zich bezwaarlijk iets verschrikkelijkers verbeelden. Het doet het bloed verstijven en jaagt eene rilling over het gansche ligchaam.

Bij gelegenheid van een Zondagsschoolfeest te Adrian, in Michigan, op Donderdag, den 14 dezer, steeg er des morgens ten 9 ure een luchtbol op. Dezelve was zeer groot en goed gemaakt. Hij had ongeveer de grootte van een huis van twee verdiepingen als hij gevuld was en gereed om te worden losgesneden. De heeren Bannister en Thurston namen plaats in het schuitje, dat onder aan den luchtbol vast is, en stegen veilig en geregeld op. Na ongeveer 40 minuten in de lucht te zijn geweest, altijd op Toledo aandrijvende, daalden zij neder in de bosschen van town Riga, in Lenawee County, nabij Knight's Station op den Zuid Spoorweg, ongeveer 18 mijlen ten westen van Toledo. Verscheidene personen kwamen de waaghalzen te hulp, en zij begonnen den luchtbal klaar te maken voor inpakking, om weder naar Adrian te worden medegenomen.

Hier mede bezig zijnde, werd de monster luchtbol om en gedeeltelijk het onderste boven gedraaid, om het netwerk los te maken en de klep te bereiken. Om dit te doen, trok de heer Ira Thurston, een der luchtreizigers, zijnen rok uit, en ging schrijlings op den klepblok zitten. Hij zeide toen, dat men het schuitje van den luchtbol zou losmaken, terwijl hij dezen door zijne zwaarte zou nederhouden. Dit bleek eene vreesselijke berekening te zijn, want niet zoodra was de nog opgeblazen bol van de wigt van het schuitje bevrijd, of hij schoot in de lucht met de snelheid eener vuurpijl, en nam den heer Thurston mede, op de klep gezeten, en zich aan de ingevallene zijde van het luchtschip op dat gedeelte van deszelfs romp vasthoudende! In dezen volkomen hulpeloozen toestand, snelde de rampzalige regt uit de lucht in, in het volle gezigt zijner medgezellen, die nog minder konden doen, dan hij zelf. Voor zoo ver bekend, is was er geene mogelijkheid voor hem om zich te doen nederdalen, noch veilig, noch anders. Het gedeelte van den luchtbol, dat met gas was gevuld was ten volle twaalf voet boven hem, zoodat er geene kans voor hem was, om er zijne zijde te snijden en het gas te laten ontsnappen. Hij kon zich slechts aan zijn onzeker houvast vasthouden en gaan waar de luchtstroomen hem voerden heenvoeren.

Zonder eenige bestiering bleef de luchtbol naar boven stijgen, en dreef in de rigting van deze stad en het meer Erie. De snoodlottige opstijging had plaats omstreeks 11 uren, en eenige minuten na den middag werd hij gezien in town Blissfield, in Lenawee County, ongeschijnlijk volle drie mijlen hoog, en scheen ongeveer zoo groot als eene ster. Hij ging nog steeds op en neder. Een kwartier na eenen werd hij nog flaauw gezien, gaande in de rigting van Malden.

Wat zijn lot is, laat zich niet met juistheid gissen; maar dat het ijsselijk is, bijna zonder wedergade, daaraan kan niet getwijfeld worden. Er is geene kans onder millioenen voor eene gelukkige ontkoming. Of de ongelukkige zoo hoog werd medegevoerd, dat hij bedwelmd en bewusteloos werd en daar de dood hij voortspoedde — dan wel of, hij van zijne ontzettende hoogte afrelende dat hem bij zijne vreeselijke nederdaling de adem werd uitgezogen, en hij in het meer viel of tot eenen verbrijzelden op de aarde werd neergeworpen, het is twijfelachtig of ooit wel iemand anders dan God dit weten zal.

Het hart verstijft bij het beschouwen van deze vreesselijke ramp en tast blindelings rond, om te gissen waar zijne grafplaats wezen zal.

De heer Thurston was een ervaren luchtbolmaker, die er reeds velen gemaakt had, en dit was zijne zeven en dertigste opstijging. Hij was een weduwnaar, daar hij verleden winter zijne vrouw verloren had. Hij laat eene belangwekkende dochter na, om haars vaders onbekend, vreesselijk lot te betreuren. — *Detroit Tribune.*

VREESSELIJK ONGELUK. — In het begin van Augustus verdween John Rawle, een knaap van zestien jaren, woonachtig te Volcano, Amanda County, die te vergeefs getracht had van zijnen vader verlof te krijgen, om naar de Frazer rivier te gaan, en nam een kostbaar paard, dat aan de familie behoorde, mede. Men dacht dat hij naar de Frazer rivier was gegaan, en dus was men niet zeer bezorgd over hem. — Op den 13 Augustus werd zijn lijk in de Buttle Ditch (Buttle sloot,) eenige mijlen van Jackson af, gevonden, met een touw aan een half dood paard vast. Het schijnt dat de jongen, in den nacht nadat hij het huis verlaten had, zich heeft nedergelegd om te slapen, met het paard aan zijn lijf vast gemaakt, om te beletten dat het wegliep. Het paard, gedurende den nacht door vrees ontbeteugeld wordende, was weggeloopen en had zijnen meester medegesleept, tot dat het leven in hem was uitgebluscht. Daarna was het paard blijven voortgraasen en had het lijk drie weken lang medegesleept. Eindelijk had hij het in eenen sloot getrokken, alwaar het zoo vast raakte, dat het paard het er niet meer uit kon krijgen. In zijne poging om zich los te trekken, had het paard zijnen nek, met het touw, tot op het been doorgeknaagd. De overblijfselen waren ijsselijk verminkt. De meesten zijner leden waren gebroken en het vleesch was geheel van het been geschaafd. — *Cal. Paper.*

PISTOOL SCHIETEN. — *Eene uitdaging.* — Kapitein Travis, te dezer stede, daagt, door middel van *Porter's Spirit of the Times*, iedereen in de Unie uit, om tegen hem met pistolen te schieten, op eenen afstand van vijftien passen, om eene weddingschap van van $1,000 tot $5,000. Zijn mededinger heeft te schieten op de gewone wijze van naar het wit te schieten, en de kapitein achteruit, houdende de pistool het onderste boven tusschen zijne beenen. Zij zullen elk twintig schoten doen. De kapitein zal $200 betalen, als de zaak hier plaats heeft, doch eischt $200 als er in eene andere plaats der Vereenigde Staten, uitgezonderd California, geschoten wordt. — *Louisville Courier.*

VREESSELIJKE SPRONG. — De Cleveland *Plaindealer* van Zaturdag den 18den verhaalt, dat zekere *M. N. Fuller*, een losbandig mensch, na in zijne kamer, op de derde verdieping van het Weddell Huis, alwaar hij verwijlde, eenen der bedienden te hebben nedergeworpen, uit het raam sprong. Twee buitelingen makende, kwam hij in eene zittende houding op de straat neder, en viel met het hoofd achter over tegen het ijzeren hek. Er werd terstond geneeskundige hulp gehaald, en nog leven in hem gevonden, ofschoon hij bewusteloos was. Zijn sleutelbeen is gebroken, en zijne wang erg gekneusd. Het is tot nog toe onmogelijk te zeggen hoe ver zijne kwetsuren zich uitstrekken.

ACHT HONDERD SCHAPEN VERGEVEN. — De heer BIRD, landbouwer te Burten, in Engeland, heeft op eene zonderlinge wijze een groot verlies geleden. Hij had eene kudde van 867 schapen, die onlangs met eene scheikundige oplossing werden gewasschen, om de luizen te dooden, en toen in de wei werden gejaagd. Men meent, dat deze oplossing door eene regenbui van de schapen werd gespoeld en op het gras viel, dat, door de dieren gegeten wordende, hen vergiftigde. Slechts zes en twintig van de kudde van 867 schoten over.

DE YANKEE BEZWERDER EN ZIJNE RATELSLANGEN. — Een Correspondent van de *South Carolinian* meldt, van de Sweet Springs (Zoete Bronnen) van Virginie, aldus de vertooning aldaar van eenen slangenbezweerder:

Een lange, beenige, Yankeeachtige vreemdeling, laatstelijk van California gekomen, kwam te voorschijn met eene kist slangen—ratelslangen, moccasins, zwarte slangen, adders, enz. Hij verzamelde eene menigte volks rondom zich, ofschoon op eenen eerbiedigen afstand, en met beide handen eene bos slangen vattende, sloeg hij ze om zijnen hals heen en stak ze in zijnen boezem, als of het strengen zijde of katoen waren. Hun kronkelen en draaijen scheen hem te vermaken, terwijl de omstanders met zeer tegenovergestelde gemoedsbewegingen vervuld waren. Hij zeide, dat hij zijne woeste vriendinnen door mesmerismus (electro biologie) temde, en dus de ratelslang met haar eigen wapen bestreed.

Eenige aanschouwers meenden, dat hij eene wilde, ongetemde slang moest nemen en daar zijne magt over toonen, hetgeen hij zeide te willen doen voor vijf en twintig dollars. Voor deze som werd terstond ingeteekend, en eene ratelslang, die den vorigen dag gevangen was, werd spoedig gebragt. De kunstenaar bekeek haar met eenige omzigtigheid, doch keerde terstond de kist om en wierp het vergiftige beest op het gras. Hij trapte het verscheidene malen, greep het bij den staart en wierp het heen en weder, en vatte het eindelijk in het midden en hield het op arms lengte van zich af. De slang keerde haar hoofd naar hem toe, en hunne blikken ontmoetten elkander. De man vestigde zijnen blik vast op de slang, en hield hier verscheidene minuten mede vol, waarop hij haar plotseling om zijnen hals wond, in zijnen boezem stak, gelijk hij de anderen gedaan had, en de slang scheen geheel gedwee. Twee dagen daarna herhaalde hij zijne kunst voor twintig dollars met eene groote ratelslang, die juist gevangen was, en met gelijken uitslag. Eene menigte dames, heeren en kinderen aanschouwden op de piazza van het hôtel deze vreemde vertooning. Het was akelig om aan te zien, maar de vreemdeling scheen het volkomenste vertrouwen te stellen in zijn vermogen om die ijsselijke dieren te temmen.

GEVAARLIJK AVONTUUR. — Een jong mensch, ongeveer achttien jaar oud, een ambachtsman bij de reparatien aan de Universalisten kerk te Cambridgeport, pleegde verleden Zaturdag eene daad van de roekeloosste waaghalzerij. De stelling voor den nieuwen toren heeft eene hoogte bereikt van 125 voet, en bestaat uit vier duims ribben, als stendelingen, die door duims planken worden aan een gebonden. De afstand tusschen deze stendelingen is ongeveer tien voet, en om van de eene tot de andere te komen, moet men over den kant van eene dier planken kruipen. De vermelde ambachtsman, van den eenen paal naar den ander moetende gaan, nam eene regtstandige houding aan en liep bedaard, zonder eenige hulp, over den smallen kant der plank. Het minste balans verlies zou hem hebben doen vallen, en uit de hoogte kan het gevolg berekend worden. — *Herald.*

IJSSELIJKE DOOD. — Een vreesselijk ongeluk trof eenige dagen geleden, te Callicoon, Sullivan Co., Henry Eberts, eenen burger dier plaats. Hij ging met eenig graan naar den korenmolen van W. L. Weed, en daar zijnde geraakte zijne kleederen vast aan eene regtstandige spil, die hem ronddslingerde tegen 100 maal in eene minuut, en bij elke omwenteling raakte zijn ligchaam het houtwerk. Men liet de machine zoo spoedig mogelijk stil staan, maar zijne beenderen en zijn vleesch waren zoo gebroken en gekneusd, dat hij kort daarna stierf.

GEVLUGTE SLAVEN. — Onze gekleurde bevolking geraakte gisteren namiddag in eene groote opschudding, door het berigt, dat twee vlugtelingen uit Mississippi, die met een der morgentreinen waren aangekomen, vervolgd werden, en door hunne vervolgers tot een huis in de Madison straat waren nagespoord. Er werden onmiddelijk stappen gedaan om hen te redden, en terwijl de bloedhonden het huis bewaakten, vlugtten de vervolgden de achterdeur uit, en werden naar het huis van A. O. Buckner, 157 South Wells Straat gebragt, waar zij verborgen werden, tot het donker was, toen zij een kaartje kregen voor den onderaardschen spoorweg, en tegenwoordig bevinden zij zich in Canada.

De personen zijn een man van ongeveer 30 jaren, een verstandige mulat, en zijne vrouw, oud 19 jaren, die geheel blank is en er goed uit ziet. Zij vlugtten eenigen tijd geleden, en zijn bijna twee weken lang vervolgd, en er was $700 uitgeloofd voor hunne terugbrenging. De vervolgers waren hen eens voorbij gegaan en reeds drie honderd mijlen voorуit, eer zij hunne dwaling ontdekten. — *Chicago Journal*, 23 Sept.

NAGEMAAKTE BANKNOTEN. — Men wachte zich voor $10 noten op de Bank of Columbus, Wisconsin. Deze zijn van andere noten veranderd. De teekening der noot is, de onderteekening der onafhankelijkheidsverklaring en Washington aan het onderste linkeinde der noot. Desgelijks wachte men de $20 noten der Bank of Milwaukee, daar er vele veranderden in omloop zijn, en deze bank heeft, voor zoo ver wij weten, nimmer $20 noten uitgegeven.

CREDIET VOOR EENE CORNMER. — Wat zoudt gij wel denken van eenen boer, die een duizend mudden tarwe had geteeld, en dezelven aan een duizend verschillende personen verkocht, welke over het gansche land waren verspreid, en er genoegen in nam, een jaar naar de betaling van elke mudde derzelven te wachten, en als de helft aan het einde van het jaar niet betaalde, hen nog een ander jaar op credit gaf, en dit zoo het eene jaar voor het andere jaar na ging? Hoe lang zou zulk een boer wel blijven van bankroet gaan? Misschien niet veel langer dan de uitgestrekte, die zulk een voorbeeld volgen.

Welnu, aangezien de slechte tijden, hebben wij dezelfde [illegible] doch thans is de omgang en wij hebben van vele personen nog niet de minste betaling [illegible] [illegible] kunnen zullen zij het dan in den op handen zijnden winter doen? Wij wenschten dus slechts te weten, of wij al maar moeten blijven doorzenden, tot dat wij, even gelijk de tot voorbeeld aangehaalde boer, bankroet gaan.

MATIGHEIDSVOORLEZINGEN ZIJN IN HET ZUIDEN NOODZAKELIJKER DAN IN HET NOORDEN. — De redacteur van de *Paducah Herald*, in Kentucky, had het verleden week kwaad. Hij zegt: Wij zijn dezen morgen in de noodzakelijkheid gebragt, om de *Herald* met eene ledige ruimte op de voorzijde uit te geven. — Onze drukker was gisteren dronken en wilde niet werken. Het doet ons leed, dat wij niet in staat zijn, heden de gewone hoeveelheid leesstof te leveren, — daar een onzer zetters is weggegaan, om zijne familie te bezoeken, en twee anderen dronken zijn.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

CINCINNATI, 17 Sept. Dezen morgen ten 3 ure brak er een vernielende brand uit, in de Front straat, tusschen den Broadway en de Ludlow straat. Deselve werd het eerst ontdekt in een gebouw, dat tot eene reuzeloliefabriek gebruikt wordt, en voor de vlammen overwonnen werden, vernielden zij vijf gebouwen. Behalve deze werden er ook nog drie of vier huizen beschadigd maar niet erg. Het verlies zal ongetwijfeld $75,000 beloopen.

ST. LOUIS, 18 Sept. Op den morgen van den 13 dezer, had de trein op den Hannibal en St Joe spoorweg, op de Platte rivier brug, tien mijlen van St. Joseph, een ongeluk, waardoor twee werklieden verdronken, de machinist en twee stokers erg en twee of drie passagiers ligt bezeerd werden. Men denkt dat de brug door eenen brandstichter in brand was gestoken, en deselve was van onder zoo erg verbrand, dat haar geheele bouw bezweek en de trein in de rivier stortte.

CENTRALIA, Ills. 12 Sept. De heer Wilson, die gisteren, van de plaats der tentoonstelling, met eenen luchtbal opsteeg, kwam neder nabij de woning van zekeren Mr. Harvey, — ongeveer de ventien mijlen ten oosten dezer stad. Terwijl de heer Wilson eenige oogenblikken van den luchtbal afwezig was, werden twee zoontjes van den heer Harvey — een van acht en een van vier en een half jaar — bij ongeluk, als hulpelooze reizigers, in de bovenlucht weggevoerd. De bijzonderheden van dit droevig geval, zoo als de heer Wilson die zelf gister en avond hier mededeelde, zijn als volgt:

De nieuwsgierigheid deed den vader en anderen, die zich er rondom vergaderd hadden, met den luchtbal spelen, door dien te laten opgaan zoo hoog als de touwen, waaraan hij vast was, het toelieten, en eindelijk waren zij onvoorzigtig genoeg, de twee jongens in het schuitje te zetten, en hen op en neder te laten gaan — waarop plotseling de touwen aan hunne handen ontglipten en de luchtbal, met de kinderen er in, ontsnapte. Dit gebeurde gisteren avond, tegen donker worden, en het lot der knaapjes is nog niet bekend. — *Press.*

CHICAGO, 21 Sept. De twee kinderen, die verleden Vrijdag, ongeveer 12 mijlen van Centralia af, bij ongeluk met den luchtbal opstegen, zijn wij zoo gelukkig te kunnen mededeelen, dat zij behouden op vasten bodem zijn aangekomen. Zij waren den ganschen nacht omhoog, en kwamen 30 mijlen van de plaats af, waar zij opgingen, neder. Zij werden door eenen landbouwer in huis genomen en verzorgd. De kleinste legde zich neder en viel in slaap, terwijl de ander aan de klep werkte, hetgeen hen naar beneden deed gaan. — *Times.*

Nadere bijzonderheden. — Er waren eerst drie personen in het schuitje, eene jonge juffrouw, een meisje en een knaapje, alle drie kinderen van Mr. Harvey. De jonge juffrouw sprong er uit, hetgeen de luchtbal zoo plotseling verligtte, dat hij uit de handen slipte, en de twee kleinste kinderen medenam.

Het verhaal van het meisje, dat ongeveer [illegible] jaar oud is, was, dat, de luchtbal over Centralia ging, waar zij de menschen zag en [illegible], maar te ver af was, om gehoord te worden. In den loop van den nacht klaagde haar broertje over koude, waarop zij met de [illegible] van hare moeder, hem in haar schortje wikkelde en in hare armen hield, om hem warm te houden.

Gelukkig had zij eenig denkbeeld van de wijze om den luchtbal van zijn gas te ontdoen, en, daar een touw trekkende, dat aan de klep vast was, zag zij met blijdschap dat uit de uitwerking hiel van den luchtbal langzaam te doen zakken. Het eerste punt dat hij raakte was een boom, waar de wind het weder afvoer; daarop kwam hij in aanraking met eenen anderen boom, waar hij gelukkig bleef zitten, en de landbouwer hen vond en uit hunnen gevaarlijken toestand verloste.

— Gisteren avond, tusschen 10 en 11 uren, viel er een ander en waarschijnlijk doodelijk ongeluk voor ten gevolge van het roekeloos omgaan met fluid. Een man, Gross genaamd, een Duitscher, die een bierzaloon doet in de West Wilson straat, wilde eene brandende lamp met fluid vullen, en, gelijk gewoonlijk, te zulke gevallen, de vlammen deelden zich aan den straal mede en de kan sprong oogenblikkelijk, waardoor de brandende zelfstandigheid naar alle zijden werd heengeworpen. Gross zelf werd deerlijk verbrand, gelijk ook zijne vrouw en een klein meisje van acht jaar, het laatste zoo erg, dat zij er bijna geene mogelijkheid van kan opkomen. Wanneer zullen de menschen leeren eens kennis op te omgaan met deze zelfstandigheid voorzigtig te zijn? Men kan even zoo veilig eene brandende lamp vullen, als fluid uit eenen kruidhoorn op glimmende kolen werpen. — *Dem.*

LEAVENWORTH, Kansas, 18 Sept. De Zoutmeer mail is aangekomen, zijn de dertig dagen onder weg geweest. Brigham Young blijft nog altijd in huis, erkend zoo denkt, dat hem geen kwaad zal geschieden. Alles is vreedzaam tusschen de Heidenen en de Heiligen, ofschoon de laatsten nog steeds [illegible] hunne vrouwen houden.

Er heerscht eene groote opschudding [illegible] ramie, of [illegible] van de Pike Rivier [illegible] te zijn, als die van California. Bijna elken dag vertrekken er gezelschappen van de grenzen naar de mijnen.

ST. LOUIS, 20 Sept. Denis Scott, die vermoorde persoon [illegible] in zijne woning [illegible], op verleden Vrijdag avond, [illegible] [illegible] Spoedig na de uitspraak van het oordeel [illegible] hij door zijnen [illegible], den heer Olcott, [illegible] van Massachusetts in vrijheid [illegible] hij stierf als een vrij man.

COLUMBUS, O. 23 Sept. Eene vrouw, [illegible] Schelling, te Green [illegible], in deze county, bedreef dezen morgen moord en zelfmoord, door vier kinderen, een jongen en drie meisjes, de oudste oud 12, en de jongste 2 jaren, [illegible] in eene put te werpen, die 35 voet diep was, zoodat zij allen verdronken. Men denkt dat zij krankzinnig is geweest [illegible].

NEW YORK, 22 Sept. De [illegible] van Benjamin Woodhouse [illegible] [illegible] [illegible] drie gebouwen van [illegible] [illegible] Verscheidene [illegible]

schelijk. ... [illegible] ... te Boston.

... 20 Sept. De gebouwen, tijdelijk door de commissarissen van gezondheid, buiten de quarantaine opgerigt, ten behoeve der zieke eilanders, ... [illegible] ... zijn heden nacht afgebrand.

BOSTON, 21 Sept. Het tweede verhoor van Townsend, die voor den meester van de slavenbrik *Putnam*, of *Echo*, wordt gehouden, zal morgen ... deze stads plaats hebben. — Men zegt dat de verdediging hier op zal gegrond zijn, dat Townsend slechts een passagier was, en dat de werkelijke meester der brik een Spanjaard was, die, op de ... der equipage te Charlestown, Mass., gevangen zit. Townsend's vrouw heeft hem ... in de gevangenis bezocht, en ... personen te New York naar een onderhoud met hem verlangd hebben. ... De ... waarvan bij bericht wordt... staat ... de doodstraf.

... 21 Sept. De luchtballon, die gisteren Donderdag Thurston, den luchtreiziger, medenam, ... daarna bij Baptiste Creek, in West-Canada, neder. Thurston was, kort voor men er zich van verzekerde, er nog op gezien ... zich waarschijnlijk thans in de moerassen bij het meer St. Clair. Er wordt ... gezocht en er ... algemeene ... ondervonden.

Later bericht. — Verloren is een droevig woord ... toegepast ... iemand, die tot, biertoe in ons ... in den bloei zijns levens, krachtig ... vol hoop, met een aantal vrienden ... "Verloren!" Het klinkt als het geluid ... in de tonen der pijnboomen. ... Thurston levend terug ... kunnen hem slechts als verloren beweenen.

De heer Bannister, zijn medgezel, keerde ... [illegible] ... Hij heeft den luchtbal herkend ... — Heden kwam ... Hij zegt dat de klep voor ... en ... als vrienden ... [illegible] ... De eenige overgebleven hoop is, dat hij zal gevonden worden ... — *Detroit Tribune*.

... 16 Sept. Een oud man, Hester genaamd, ... Wolf ... Dayton, had zijne vrouw, met welke hij ... in ontevredenheid leefde, reeds dikwijls ... bedreigd. Heden morgen ... Hester op, sloop met een klein ... bed zijner vrouw en hief den ... slag toe te brengen. ... te lang was, en de vrouw ... tijd aan de handen haars mans ... van ... heeft ... Haefer ... den ... De ... alsnog ... den ... op het ... De twijfelingen der vrouw zijn slechts onbeduidend.

INGEZONDEN.

De onafhankelijkheids-verklaring der Vereenigde Staten van Amerika in 1776 en de Amerikaansche Staatspartijen in 1858.

[illegible]

WEERKUNDIGE WAARNEMINGEN.

TE SHEBOYGAN.

DES MORGENS BIJ ZONSOPGANG.

September.		Fahrenheit.
Maandag	20	72
Dingsdag	21	53½
Woensdag	22	48
Donderdag	23	47
Vrijdag	24	52
Zaterdag	25	44
ZONDAG	26	41

DES MIDDAGS TEN 1 UUR.

September.		Fahrenheit.
Maandag	20	91
Dingsdag	21	68
Woensdag	22	74
Donderdag	23	63
Vrijdag	24	62
Zaterdag	25	69
ZONDAG	26	69

DES AVONDS BIJ ZONSONDERGANG.

September.		Fahrenheit.
Maandag	20	80
Dingsdag	21	58
Woensdag	22	58
Donderdag	23	58
Vrijdag	24	50
Zaterdag	25	55
ZONDAG	26	58

CORRESPONDENTIE.

Het nu uit Paterson toegezonden artikel kunnen wij niet plaatsen, om de eenvoudige reden, dat de daarin bedoelde persoon een bijzonder goed vriend van ons is. Verder hopen wij dat de Nederlanders te Paterson den vrede zullen bewaren, opdat buntte ... van de van Cincinnati deele.

MARKTPRIJZEN.

SHEBOYGAN, Wis. den 21sten September 1858.

Blanke Winter Tarwe,	per bushel	$ 1,00 @ 1,12	
Roode W. en Z. Tarwe,	„ „	0,80 @ 0,90	
Rogge,	„ „	0,56 @ 0,65	
Gerst	„ „	0,56 @ 0,75	
Haver	„ „	0,35 @ 0,04	
Indi Koren,	„ „	0,56 @ 0,62	
„ „ in Aren,	„ „	0,20 @ 0,22	
Witte Boonen	„ „	0,60 @ 0,75	
Erwten	„ „	0,56 @ 0,60	
Aardappelen, [nieuwe]	„ „	0,25 @ 0,28	
Gras Zaad	„ „	1,00 @ 1,25	
Droge Appels	„ „	—	
Groene Appels,	per barrel	4,00 @ 4,50	
Spek [mess]	„ „	0,00 @ 0,00	
„ „	„ „	1,63 @ 1,75	
Wit Visch	„ „	4,00 @ 4,75	
Winter Tarwe	„ „	3,50 @ 4,00	
Meel extra 2de kwaliteit	„ „	3,25 @ 3,75	
„ ouper fijn,	„ „	2,50 @ 3,00	
Roggemeel	„ „	0,00 @ 0,00	
Boekweitmeel,	100lbs.	1,00 @ 1,50	
Ind. Korenmeel,	„ „	1,00 @ 1,25	
Vleesch	„ „	4,00 @ 5,00	
Spek	„ „	6,00 @ 7,00	
Boter	„ „	0,12 @ 0,13	
„ versch	℔ lbs.	0,10 @ 0,12	
Geslagte Varkens,	„ „	0,05 @ 0,06	
Hammen,	„ „	0,08 @ 0,09	
Eijeren	per dozijn	0,08 @ 0,10	
Timmerhout	„ M	6,50 @ 12,00	
Shingles	„ „	1,25 @ 2,50	
Hooi	„ ton	5,00 @ 5,50	
Hout,	„ cord	1,25 @ 1,50	

Advertentien.

stond bij hem vast en hij nam voor, den volgenden morgen nog eenmaal het bekken, waar Anton de massa's goud gevonden had, goed om te woelen en de weinige goudkorrels, die van den oogst van gisteren mogten zijn overgebleven, in te zamelen; vervolgens den loop des rivierbeds te volgen en ook daar de verstrooide goudkorrels op te zoeken, en eindelijk, als de buit te gering was, om hem te bevredigen, niet te rusten voor hij eene nieuwe rijke goudlaag gevonden had.

Met dit voornemen legde hij zich, bij het op nieuw aanbreken van den nacht, neder en sliep tot den helderen morgen diep en vast.

IV. HOOFDSTUK.

EEN NIEUWE VOND.

De geruste slaap van den afgeloopen nacht had George's opgewonden en verstoord gemoed weder tot bedaren gebragt, en hem nieuwe kracht en nieuwen moed gegeven. Hij kon weder hopen en ging, zonder zich verder aan treurige gedachten over te geven, aan zijn dagwerk. Met houweel en schop woelde hij het bed van het uitgedroogde riviertje om, verzamelde vlijtig de verstrooide goudkorrels, die hij tusschen de keijen ontdekte, en had des avonds toch weder een handvol van het kostbare metaal bijeen. Wel is waar, het zoeken was een moeijelijk werk, en ging niet zoo snel als het bijeen rapen der opgehoopte goudmassa's in den verder naar boven liggenden ketel; wel is waar, hij stortte menigen zweetdruppel bij de gloeijende zonnehitte, die hem bijna de borsche verzengde, en de gansche buit kon slechts karig en armzalig genoemd worden; maar George vond toch iets, en het allengskens, ofschoon ook slechts langzaam grooter wordende hoopje van het kostbare metaal, maakte ook dagelijks zijnen moed grooter en verleende hem nieuwe volharding en standvastigheid.

Den volgenden dag begon hij aan het puin in den ketel, en hier was de oogst reeds rijker dan gisteren, daar noch hij, noch Anton, door den overvloed van het kostbare metaal, zich om een en ander te naauwkeurig uitzoeken bekreund hadden. Des avonds was George's kleine schat reeds meer dan verdubbeld, en te gelijk was ook zijne hoop in eene meer dan verdubbelde mate gestegen. Buitendien dwong hem zijn toestand tot nadenken en terwijl hij zich de verklaring herinnerde, die Anton eergisteren van het ontstaan dier rijke goudlaag gegeven had, kwam hij tot eene gevolgtrekking, die veel waarschijnlijks scheen te hebben en hem plotseling al het bloed uit de aderen naar het hart dreef.

"Wel," zeide hij tot zich zelven, "als deze goudlaag op deze plaats door eene bezinking bij zware regens ontstaan is, dan moet dit bekken meer zulke goudlagen bevatten, dan slechts de weinige, die wij op de oppervlakte gevonden hebben. Deze waterval bestond misschien reeds voor eeuwen, en elk jaar moet de ... ... en goud van de bergen ... ... hebben medegevoerd. Of het goud der vorige jaren is dus onder de ... verborgen, die Anton niet diep genoeg heeft omgewoeld, of er moet boven de rots een ander bekken te vinden zijn, waarin de goudkorrels reeds voor den waterval ... en zich verzameld ... Morgen moet ... ... onderzocht worden."

Met brandend ongeduld wachtte hij naar den opgang der zon, en nog eer haar eerste straal over de bergtoppen viel, greep hij reeds naar houweel en spade en begon den grond des bekkens om te graven. Maar meerdere voeten diep vond hij niets dan ... zijn vermoeden bevestigde, en ...

waarschijnlijk nooit die schatten zou gevonden hebben, maar vermoedelijk ellendig in de wildernissen dezer uitgestrekte wouden zou omgekomen zijn — daaraan dacht hij niet. De booze geest der gierigheid maakte zich, met een onweerstaanbaar geweld, van hem meester, donkere plannen dokken in zijnen geest op, en hij voelde eene soort van haat tegen zijnen getrouwen begeleider, die tot het tegenwoordig oogenblik altijd aan hem gehecht, die altijd gewillig en dienstvaardig geweest was. Maar deze voortreffelijke eigenschappen van Anton waren nu vergeten. George zag slechts het goud, het glinsterende, fonkelende goud, dat Anton uit de aarde woelde, en alles in hem verzette er zich tegen, het met zijnen geleider te deelen.

"Nooit!" mompelde hij bij zich zelven. "nooit! Het goud is het mijne. Hij mag andere mijnen zoeken. Als ik hem niet medegenomen, hem niet mijn muilezel, mijn gereedschap en mijne wapenen gegeven had, dan zou hij heden nog stalknecht bij den ellendigen paardenkooper zijn. Ik wil hem zijn deel, en de helft der wapenen en des gereedschaps laten behouden — maar meer kan hij niet van mij verlangen, ten minste niet, dat ik dezen schat met hem deelen zal."

Zijn besluit kwam spoedig tot rijpheid en stond vast. Of nu Anton, terwijl hij ijverig het goud uit het zand woelde, de verandering in George's gevoelens uit de ... veranderde uitdrukking van diens gelaatstrekken gelezen had, ... of ... gelijke gedachten als die van George ... dachten van ... en ... in hem waren opgekomen ... ten? Genoeg, er had ... eene ... ... geleid, ... en ... ... binden, ...

[illegible]

hunner stoutste verwachtingen, juist die scheen eene onherstelbare kloof tusschen hen te hebben voortgebragt. Anton wierp heimelijk even zulke wantrouwige blikken op George, als George op hem, ofschoon beiden uitwendig den schijn aannamen, als of hunne tot hiertoe bestaan hebbende wederkeerige vriendschap en gehechtheid niet de minste verandering had ondergaan. Maar een opmerkzaam toeschouwer zou zich niet door dezen uitwendigen schijn hebben laten verblinden. Hij zou gezien hebben, dat de beide avonturiers, van het oogenblik af, dat de rijke schat, dat verderfelijke metaal, als van uit den hemel nedergedaald, of liever als van uit de hel opgestegen, in hunne handen was gevallen, voor den boozen geest des gouds en diens snoode magt bezweken waren.

De dag verliep onder ingespannen arbeid, bij welke de goudzoekers zich naauwelijks zoo veel tijds gunden, om hunnen honger en dorst te stillen. Des avonds was het grootste gedeelte hunner ... met goudkorrels en goudgegraven ... van eene ruime groot opgevuld, ... het zand op goed ... Onder de ... goud lag de ... aarde, en ... ... Anton ... met de spade ontwoelde ... te vinden, waaruit ... George ... ... gelukkig ... ... hij ... vruchtelooze pogingen opgaf, ... greep ... handen ... ... dat ... in ... zand liggen ... goud genoeg ... Duitschland, ... Wij hebben ... verder ... naar San Francisco terug te keeren ... een schip te zoeken, en ... ... te gaan, ook uit te voeren. Met ... — hij wend zich de oogen.

Mengelwerk.

De gewezen bankier en zijne waschvrouw.

In het vorige jaar toen het woord "Paniek" de grondvesten der handelswereld deed waggelen en deszelfs verschrikkelijke uitwerkselen voornamelijk hard de arbeidende klasse troffen, werd ook een bankier van Cincinnati "schaakmat" en was genoodzaakt, zijne betalingen te schorsen, zijne deuren te sluiten en ongetrouw aan de belofte: "die klopt, dien zal opengedaan worden", zich in eene ondoordringbare duisternis voor zijne schuldeischers te verbergen. In hoe verre hij voor nommer een gezorgd had, zal deze geschiedenis leeren.

Na verloop van eenigen tijd zond onze gewezen bankier eene oude broek, die sedert jaar en dag de pennische bewerking in de waschtobbe niet meer ondergaan had, aan zijne waschvrouw, eene eerbare duitsche vrouw, om te waschen. Waarschijnlijk was geargd kleedingstuk in den loop des tijds of ten gevolge van de doorgestane angst in zulk eenen toestand, dat de waschvrouw slechts met schrik aan deszelfs reiniging dacht, en dit dan van dag tot dag uitstelde. Eindelijk echter nam zij de broek op, goot het kokende zeepwater in de tobbe en was juist op het punt, om de oude broek aan een duchtig reinigingsproces te onderwerpen,

> Toen als door furien gejaagd
> De bankier—in den stormpas dravend—
> Verscheen, met ijskoud zweet bedekt,
> En angstig als op heksenavend,

"Hebt gij", riep de geldman, terwijl zijne haren stijf overeind stonden, en zijne oogen als de oogen van eenen kater, bij een middernachtelijk onweder, door het hoofd rolden; "hebt gij—mijne—broek—gewasschen.—O, ik ben een geruïneerd man! Hebt gij—ze gewasschen!"—Eer de van ontsteltenis sprakeloos gewordene vrouw—altijd nog de broek in de waschtobbe—doch het bovenste gedeelte boven het water—houdende, iets antwoorden kon, had de valkenblik van den bankier het kleedingstuk herkend; hij rukte het de waschvrouw uit de handen, voelde aan het bovenste nog drooge einde van hetzelve, en een vriendelijk, tevreden lachje

> Gelijk de zon, die door de wolken schiet,
> En een nieuw schoon op 't landschap nedergiet,

verkondigde, dat de bankier gevonden had, wat hij reeds verloren dacht. De vreugde was te groot voor den geldman; uitgeput zonk hij op eenen digt bij staanden stoel neder.

Intusschen was de waschvrouw van hare eerste ontsteltenis bekomen, en vraagde haren klant: "Wat is er gebeurd, mijnheer!" "O vrouw, vrouw!" stamelde de overgelukkige, "ik heb om uwentwil veel kommer en zorg en angst gehad; maar God zij dank, ik ben gered. Geef mij eene schaar! Gauw, geef mij eene schaar!"

Met sidderende handen tornde de bankier de voering van de broek van boven open.

> En van uit den naad der broek
> Viel een rolletje banknoten,
> Die hij daar eens maakte zoek,
> —$10,000—voor zijn p . . ten.

"Gered, o vrouw, gered! O mijne tien duizend dollars!" was alles, wat de gelukkige man stamelen kon, en met een geroerd, dankbaar hart nam de bankier zijne ter nauwer nood aan den waterdood ontkomene $10,000 op, en de waschvrouw ging weder met haar afgebroken werk voort. Waarschijnlijk zal de gelukkige bankier de arme waschvrouw het uitstellen der broekreiniging wel rijkelijk vergolden hebben.

Geduchte wraak.—Mevrouw D. was de gelukkige bezitster eener fraaije maltheser kat.—De heer O. schoot, bij gebrek van wildbraad, het arme diertje dood. Nu was er, ten gevolge daarvan, in het huis van mevrouw D. een verschrikkelijk leven; zij zwoer der familie O. wraak, en haar wraakplan zou spoedig ten uitvoer worden gebragt. Zij kocht een aantal muizenvallen van al le mogelijke grootten en gedaanten, verdeelde dezelven in haar eigen huis en in die harer vrienden, en ving, op die wijze, in eene week, tusschen de drie- en vier honderd rotten en muizen. Toen deed zij deze levende verzameling in eene groote doos, en zond deze mevrouw O. te huis. Deze opende de doos zelve, daar zij dacht, dat er eenige nieuwe kleederen in waren, die zij van hare zuster wachtte. De rotten en muizen sprongen er dadelijk uit en snelden regts en links het huis door. Op den bodem der doos, stonden de volgende laconische regelen aan mevrouw O.:

"Mevrouw! Uw man doodde mijne kat, en ik zend u deswege mijne muizen ter verzorging."

Eens predikants leer en wandel.—Niet lang geleden bevonden zich de heer Orr, spreker of voorzitter van de Assembly der Vereenigde Staten, en de WelEerw. doctor W., van Lexington, bij de warme bronnen, en ontmoetten elkander in eene algemeene kamer van het hotel. Zij hadden daar met ander gezelschap gezeten, en na verloop van eenigen tijd stond de doctor in de godgeleerdheid op en ging door de kamer, met zijnen gewonen kreupelen gang. De heer Orr herkende hem oogenblikkelijk, en vraagde hem of hij geen kapelaan was aan de universiteit van Virginie, in dat of dat jaar. De doctor beaamde zulks. "Ik was daar student aan de universiteit", zeide de heer Orr, "en ik herkende u aan uwen gang." "Zoo", zeide de doctor, "het schijnt dat mijne kreupelheid dan dieper indruk op u heeft gemaakt, dan mijn preken." Deze scherts bragt den heer Orr in eene misselijke omstandigheid, en de meesten zouden er zich niet hebben weten uit te redden, maar hij antwoordde met tegenwoordigheid van geest: "O doctor, het is de beste lof, dien wij eenen predikant geven kunnen, te zeggen dat hij beter bekend is door zijnen wandel, dan door zijne leer."—*Charleston Courier.*

Wigtige redenen.—De heer Brandytoddy heeft drie al zeer eigenaardige redenen, waarom hij niet drinkt. "Wilt gij niet wat gebruiken?" zeide eens een vriend tot hem. "Neen, dank u," antwoordde mijnheer Brandytoddy. "Niet! Waarom niet?" vraagde zijn vriend, ten hoogste verbaasd. "Vooreerst", antwoordde mijnheer Brandytoddy, "ben ik secretaris van een matigheidsgenootschap, dat van daag vergadering houdt, en ik moet mijnen goeden naam van matigheid bewaren. Ten tweede is het van daag de verjaardag van het overlijden mijns vaders, en uit eerbied voor hem, heb ik beloofd, nooit op dien dag te drinken. En ten derde——heb ik daar juist een hapje genomen."

☞ Een afzetter, die zijnen hoed verzet had, te midden der menigte naar de kerk gaande, rukte iemand den hoed van onder den arm weg. De arme kerel, voelende dat zijn hoed weg was, schreeuwde: "Zij hebben mijn' hoed gestolen," De afzetter zette oogenblikkelijk den gestolen hoed op zijn hoofd, en dien met beide handen vast houdende, riep hij uit: "Hebben ze! Ik wou wel eens zien, dat zij den mijnen namen."

☞ Een arme jongen vraagde eenen gierigen predikant eene aalmoes, en kreeg eene uitgedroogde, muffe korst brood. De predikant vraagde hem of hij het onze vader wel kon bidden, en kreeg een ontkennend antwoord.

"Dan zal ik het u leeren", zeide de predikant. "Onze vader!"

"Onze vader!" zeide de jongen. "Is hij zoo wel mijn vader als de uwe?"

"Ja, zeker."

"Wel," vraagde de jongen, "hoe kondt gij dan aan uwen broeder zulk eene muffe korst brood geven?"

☞ Onlangs stond, op een negerfeest, een Ier naar eenen kleurling redenaar te luisteren, die over gouvernement en vrijheid uitweidde, en toen de redenaar aan het einde van de hoogste der dichterlijkste hoogten was gekomen, zeide de Ier:

"Zoo waar, hij spreekt goed voor een' neger, doet hij niet?"

Iemand antwoordde: "hij is geen neger, hij is maar een halve."

"Maar een halve neger!!!! Wel, als een halve neger zoo praten kan, dan kan een heele neger den profeet Jeremia wel overhoop praten."

CALENDER VOOR OCTOBER 1858.

D. der maand	Dagen der Week.	Zons- Opg. U. M.	Ond. U. M.	Maangestalten.
1	Vrijdag	5 57	5 42	
2	Zaturdag	5 58	5 40	
3	Zondag	5 59	5 38	
4	Maandag	6 0	5 37	
5	Dingsdag	6 1	5 35	
6	Woensdag	6 2	5 33	Nieuwe Maan, den 6 's morg. 8 ure, 59 min.
7	Donderdag	6 3	5 32	
8	Vrijdag	6 4	5 30	
9	Zaturdag	6 5	5 29	
10	Zondag	6 6	5 27	
11	Maandag	6 7	5 26	
12	Dingsdag	6 8	5 24	
13	Woensdag	6 9	5 23	
14	Donderdag	6 10	5 21	Eerste Kwart., den 14, 's morg. 7 ure, 34 min.
15	Vrijdag	6 11	5 19	
16	Zaturdag	6 13	5 18	
17	Zondag	6 14	5 16	
18	Maandag	6 15	5 15	
19	Dingsdag	6 16	5 13	
20	Woensdag	6 17	5 12	
21	Donderdag	6 18	5 11	Volle Maan, den 21, 's avonds 10 ure, 11 min.
22	Vrijdag	6 19	5 9	
23	Zaturdag	6 20	5 8	
24	Zondag	6 21	5 6	
25	Maandag	6 22	5 5	
26	Dingsdag	6 23	5 4	
27	Woensdag	6 24	5 2	
28	Donderdag	6 25	5 1	Laatste Kwart., den 28, 's avonds 3 ure, 26 min.
29	Vrijdag	6 27	5 0	
30	Zaturdag	6 28	4 59	
31	Zondag	6 29	4 57	

Agenten voor den Nieuwsbode.
Amsterdam, Wis.—A. Stobdijk.
Oostburg, Wis.—A. van de Wall.
Sheboygan Falls.—G. F. Polhuis.
Milwaukee.—D. J. Doornink.
Alto, Wis.—J. Landaal.
Chicago, Ills.—F. Fiedeldey.
Hope, Ills.—G. van der Hyde.
Thornton, Ills.—M. Jansen.
Keokuk, Iowa.—D. Gleijsteen.
Pella, Iowa.—J. L. Bousquet.
Cincinnati, Ohio.—C. M. Bosch.
Cleveland, Ohio.—H. Osborne.
Kalamazoo, Mich.—J. Roodenburg.
Holland, Mich.—J. van de Luyster.
Zeeland, Mich.—
Grand Haven, Mich.—H. van Stoekum.
Grand Rapids, Mich.—B. de Jonge.
Buffalo, N. Y.—M. Rooijakker.
Rochester, N. Y.—A. de Vos. Az.
Albany, N. Y.—
New York City.—[illegible]
Paterson, New Jersey.—L. Bosch.
Zij die wenschen in te teekenen, kunnen zich daartoe bij bovengenoemde agenten aanmelden, of het bedrag (in goede bankbiljetten) TWEE DOLLARS per jaar, in eenen brief te zenden, met duidelijke opgave van naam en adres, aan den uitgever van dit blad.
J. QUINTUS, Sheboygan, Wisconsin.
☞ Agenten worden gevraagd voor de nog open staande plaatsen, waarvoor dezelve eene behoorlijk rabat toegestaan voor zijne moeite.
☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR HET LAND $2,00 PER JAAR; $1,00 IN ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS 10 CENTS.
☞ Kaarten, gedrukte enz. kunnen worden [illegible] [illegible]
[illegible] IN BETALING WORDEN AANGENOMEN.
[illegible] EEN MOET DE ADVERTENTIE [illegible]

"Zoo is het!" antwoordde George kort af, terwijl hij zijnen blik niet van de verzamelde schatten afwendde. "Wat nu?"

"Wat nu! Wel, wij moeten de muildieren met de goudzakken beladen, dat spreekt van zelf," hernam Anton. "Morgen met het kriecken van den dag breken wij dan op en keeren langs den kortsten weg naar San Francisco terug."

"Ja, dat willen wij doen," zeide George. "Beladen wij derhalve de muildieren heden avond nog." En heimelijk voegde hij er in zijne gedachten bij: "Hoe goed, dat hij mij zoo in de hand werkt! Hij zal zich verwonderen, als hij morgen te vergeefs naar mij en de goudzakken zoekt."

Anton beladde zich met eenen der gevulde zakken; George deed desgelijks en beiden droegen ze naar de niet ver verwijderde plek, waar de muildieren vastgebonden waren. Nog viermaal herhaalden zij den gang en pakten de kostbare goederen op de dieren. Daarop nuttigden zij hun eenvoudig avondeten en legden zich, zonder veel woorden te wisselen, in de nabijheid der muildieren op den grond neder.

"Die het eerst wakker wordt, wekke den anderen," zeide George nog, voor het inslapen, en Anton gaf een kort "ja" ten antwoord. Hierop lagen zij, in hunne mantels gehuld, beiden geheel stil.

George rekende er op, dat Anton, even als in den vorigen nacht, zeer spoedig in eenen zoo diepen slaap zoude verzinken, dat hij er slechts met moeite uit kon gewekt worden. Als dit geschied was, dan wilde hij stil opstaan, al de goudzakken op een enkel muildier alleen laden en zich dan heimelijk wegpakken. Dit plan had hij in stilte ontworpen, en hij had vast besloten, hetzelve, zonder zijn beter gevoel te raadplegen, zonder eer, trouw, eer en de dankbaarheid die hij Anton schuldig was, te geven, ook uit te voeren. Met ongeduld wachtte hij op de diepe, geruste ademhaling, waaruit men kan opmaken dat iemand in slaap is gevallen, en menige zachte verwensching mompelde hij bij zich zelven, toen hij steeds weder en weder bemerken en hooren moest, dat Anton zich onrustig op zijn leger omwierp. Langzamerhand beslóop hem zelven eene onweerstaanbare vermoeidheid. Hij had den verloopen nacht slechts weinig en onrustig geslapen, en de dag was hem onder uitputtenden arbeid en nog uitputtender opgewondenheid voorbijgegaan. Wel streed hij thans hardnekkig tegen deze vermoeidheid, en ontrukte zich eenige malen met geweld aan zijne slaperigheid, maar eindelijk vielen hem toch de oogleden zoo zwaar als lood toe, zijn wakend denken ging in verwarde droomen over, zijne korte, hevige ademhaling werd lang en diep, en tegen middernacht sliep George zoo vast als een doode. Er ritselde iets zachtjes nevens hem — de wind misschien, die de bladeren aan de takken bewoog, of een schuw dier, dat in den nacht voor eenen gulzigen, bloeddorstigen roover vlood — George ontwaakte niet door dat geruisch, maar sliep voort. Er werden schreden hoorbaar — daarop het knarsen van hoefijzers op rammelende keijen, een zonderling snuffelen en snuiven — George sliep voort en ontwaakte niet. De treden verwijderden zich, werden al zachter en onhoorbaarder, hielden eindelijk geheel op — en George lag nog altijd diep ademend en onbewegelijk op den grond, en droomde welligt gouden droomen van het ongehoorde geluk, dat hem op den dag voor dezen nacht in den schoot was gevallen.

Eindelijk schemerde de morgen; de dauw zette zich in groote droppels op helmen en bladeren, en ook op Georges gloeijend gezigt neder. De nachtige koude wekte hem — hij wreef zich de oogen,

sprong op en wierp eenen eerst nieuwsgierigen, dan verbaasden, dan bangen, en eindelijk vertwijfelingsvollen blik in het rond. Waar was Anton, waar waren de muildieren, waar de goudzakken! Verdwenen, als door de aarde verzwolgen, geen spoor meer van hen voorhanden. George ijlde door het naaste kreupelhout, riep, schreeuwde Antons naam, brulde eindelijk van woede en vertwijfeling — maar Anton hoorde hem niet en gaf geen antwoord. George huilde, en wierp zich schreijend en snikkend op den grond, terwijl hij zich in vruchtelooze razernij op de borst sloeg en het haar uittrok.

Zoo lag hij eene wijl tijds in stompzinnige verdooving, tot eindelijk de gedachte in hem opsteeg, om den ontvlugten verraderlijken dief en roover te vervolgen, hem den roof weder af te nemen en des noods op dood en leven met hem te vechten. Zoo ver had hem de dorst naar goud reeds gebragt, dat hij naar het bloed dorstte van hem, die hem weken lang een goed vriend en een trouwe begeleider was geweest. Hij zocht naar zijne wapens, naar geweer, pistolen en messen — maar geweer, pistolen en messen waren met Anton verdwenen, die welligt zoo iets voorzien en de wapenen medegenomen had, om zich tegen de wraak des verraden kameraads te dekken. George vond eindelijk niets, dan eenen schop, een houweel en twee ledige zakken, die in de nabijheid des nachtlegers op den grond lagen. Een papier fladderde in de spleet eens schopsteels; hij snelde er op toe, en las de volgende met potlood geschrevene woorden:

"Gij zocht mij te vergeefs te misleiden, ondankbare verrader. Uit uwe blikken raadde ik uw plan. Gij wildet dezen nacht heimelijk met alle schatten ontvlugten en mij alleen in de wildernis achterlaten. Dat was dan de dank voor mijnen trouwen bijstand. Gij vergat dat ik het was, die u redde, dat ik het was, die de goudrivier ontdekte, en eindelijk dat ik het was, die de rijke goudlaag opspoorde. Mij hoort alzoo de rijke goudlaag toe, en gij, in plaats van het ten minste met mij te deelen, wildet alles voor u behouden. Ik kom u voor en dit zij de straf voor uwe gierigheid, uwe lage hebzucht en uwe schandelijke, trouwelooze ondankbaarheid. Beproef nu alleen uw geluk! Houweel en schop laat ik u achter, en wil nog bovendien wenschen, dat gij zonder mij even zoo veel geluk moogt hebben, als gij met mij gehad hebt. Verlies geenen tijd met mij te vervolgen. Ik ken de bosschen beter dan gij, en ben u buitendien reeds zoo veel vooruit, dat gij mij nooit zult inhalen. Vaarwel en laat de straf, die u met alle regt treft, tot uwe verbetering dienen.

Anton."

Schuimbekkend, tierend en brullend van woede, wierp George het papier op den grond, trapte het met voeten, scheurde het aan duizend stukken en stiet schrikkelijke verwenschingen tegen Anton uit. De halve dag verliep zoo in een nuttelooze woeden, tot hem eindelijk de honger verwittigde, dat hij nog meer te doen had, dan zich aan eene dwaze en vruchtelooze vertwijfeling over te geven. Hij zocht eenige eetbare vruchten en wortelen, stilde zijnen honger, en dacht nu eindelijk met meer bezonnenheid over den weg na, die hij nu moest inslaan. Van zijne gansche have beroofd, arm als een bedelaar, zonder vriend en zonder steun, bleef hem ten laatste geen andere uitweg over, dan die, welken de trouwelooze Anton hem aangeraden had. Hij moest blijven, moest naar nieuwe goudbronnen zoeken, en ten minste zoo veel bijeen krabbelen, dat hij te San Francisco komen, en van daar per schip naar het vaderland terugkeeren konde. Dit besluit